

Liahona

**Inspirasjon
fra president
Lorenzo Snows liv og
læresetninger, s. 12, 18**

Søken etter visdom, s. 20

Skolearbeid og ditt livs misjon, s. 54

Kunne vi noensinne være venner? s. 58

*“Sammen-
lignet med
Gud er men-
nesket intet,
men samti-
dig er vi alt
for Gud.”*

President Dieter F. Uchtdorf, annenråd giver i Det første presidentskap, “Du er betydningsfull for Ham”, *Liahona*, nov. 2011, 20.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Herrens røst**
Av president Henry B. Eyring
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Misjonærarbeid**

HOVEDARTIKLER

- 12 Pickles, turnips og vitnesbyrd: Inspirasjon fra Lorenzo Snows liv og læresetninger**
Av Aaron L. West
En presentasjon av årets studie-kurs for Det melkisedekske pres-tedømme og Hjelpeforeningen.

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Fotografi av president Lorenzo Snow: C. R. Savage, gjengitt med tillatelse fra L. Tom Perry Special Collections, Harold B. Lee Library, Brigham Young University; rammen gjengitt med tillatelse fra Library of Congress, Washington, D.C. Siste omslagsside: Maleri: John Willard Clawson © IRI. Annen omslags-side: Foto: Andrey Shumilin.

- 20 Ærbødighet for Gud er begynnelsen til visdom**
Av eldste Neil L. Andersen
Med dagens informasjonshastighet har vi et desperat behov for visdom.

- 28 Meningsfylt undervisning i hjemmet**
Av Darren E. Schmidt
Fire måter vi underviser våre barn i livets viktige leksjoner.

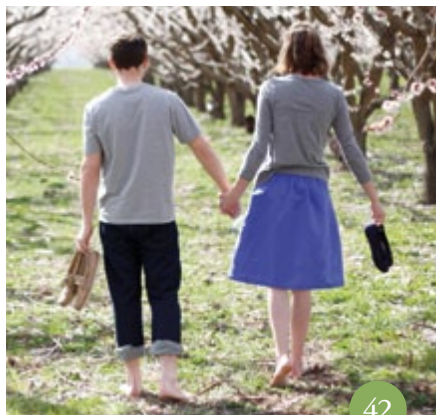
- 32 Unge kvinner og beslutningen om å reise på misjon**
Disse unge voksne kvinnene anvendte profetiske råd angående misjonærtjeneste på heltid.

- 36 Hvilken misjon ville være best?**
Uansett din situasjon, er senior-misjonæranledninger tilgjengelige for deg.

AVDELINGER

- 8 Notater fra oktoberkonferansen**
- 10 Vi taler om Kristus: Hel nok**
Av Michele Reyes
- 31 Undervis i *Til styrke for ungdom*: Verdien av utdannelse**
- 38 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 74 Nytt fra Kirken**
- 79 Ideer til familiens hjemmeaften**
- 80 Til vi ses igjen: Fem-minutters leksjonen**
Av Christopher J. Smith

UNGE VOKSNE

42

42 Tro, håp og vennskap

Av eldste Michael T. Ringwood
Hvordan tre bestanddeler i tro kan hjelpe deg i din beiling og avgjørelse med hensyn til ekteskap.

54

UNGDOM

18 Bli kjent med Lorenzo Snow

Av Christopher D. Fosse
Noen inspirerende historier du kanskje ikke kjenner til om president Snow.

46 Mormons bok – del den med andre

Av eldste Juan A. Uceda
Å dele Mormons bok med dine venner kan føre til fantastiske opplevelser med omvendelse.

49 Linje på linje: Lære og pakter 87:8

Dette års GUF-tema lærer deg hvor du skal stå for å være sikker.

50 GUFs tema 2013

Av Unge menns og Unge kvinners generalpresidenter
Tanker om hvordan du kan stå på hellige steder.

52 Hva Agung lærte av badminton

Av Adam C. Olson
Hvordan håp kan være en velsignelse i vårt liv i dag.

54 Til styrke for ungdom: Utdannelse

Av eldste Craig A. Cardon

56 Fortsett å øve

Av Willis Jensen
Jeg hadde aldri ventet at mine pianolekser en dag skulle hjelpe meg å føle Ånden.

57 Plakat: Stå på hellige steder

58 Se det gode i Kari

Av Karinne Stacey
Mor mente at en bølge på skolen bare trengte en venn.

BARN

66

59 Et spesielt vitne: Hvordan kan jeg få et vitnesbyrd?

Av eldste Robert D. Hales

60 En plan for vår familie

Av Marissa Widdison
Da Levis lille søster ble født for tidlig, trengte hun bønner og prestedømsvelsignelser.

62 På sporet: To hus der Joseph Smith bodde

Av Jan Pinborough

64 Historier om Jesus: Jesus Kristus og Det første syn

65 Vår side

66 Klar til å lese

Av Merillee Booren
Vennskap og vennlighet hjalp Mary å overvinne sin frykt.

68 Bring Primær hjem: Min himmelske Fader elsker meg, og han har en plan for meg

70 For små barn

81 Portrett av en profet: Joseph Smith

*Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.
Tips: "Hvordan kan jeg få en liahona?"*

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Administrerende direktør: David T. Warner

Director of Family and Member Support: Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: LaRene Porter Gaunt

Produksjonsassistent: Melissa Zenteno

Writing and Editing Team: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinator for opphavstret: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykking: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Evan Larsen

Øversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, hollandsk, engelsk, estisk, filippinsk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshalllesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkrområder.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

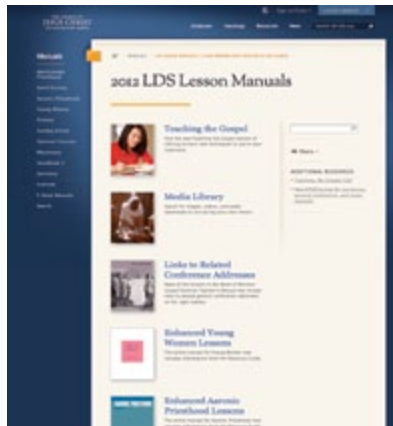
Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2013 Vol. 77 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mer på Internett Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

Artikkelen på side 12 presenterer dette årets studiekurs for søndagsmøtene i Det melkise-dekske prestedømme og Hjelpeforeningen. Hvis du foretrekker å lese leksjonsboken på Internett, kan du finne den på **LDS.org** under "Resources".

FOR UNGDOM

På side 50 forklarer eldste Craig A. Cardon i De sytti hvordan utdanning påvirker din misjon i livet. Du kan lære mer om utdanning under *Til styrke for ungdom* på **youth.lds.org**.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på **languages.lds.org**.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Besøkende lærerinner, 7
Bønn, 4, 39, 60
Den hellige ånd, 4
Det første syn, 39, 62, 64
Ekteskap, 42
Familie, 28, 60
Foreldreansvar, 28
Guddommelig natur, 68
GUF-tema, 49, 50
Handlefrihet, 80
Helbredelse, 10
Håp, 42, 52

Jesus Kristus, 10
Kirkens historie, 12, 18, 62
Læresetning, 28
Misjonærarbeid, 7, 32, 36, 38, 40, 41, 46
Morsrollen, 10
Motgang, 10
Musikk, 56
Prestedømsvelsignelser, 40, 60
Skriftstudium, 28

Smith, Joseph, 42, 62, 64, 81
Snow, Lorenzo, 12, 18
Templer, 65, 70
Tro, 42
Utdanning, 31, 54, 56
Vennlighet, 58, 66
Vennskap, 58
Visdom, 20
Vitnesbyrd, 39, 46, 59
Økonomi, 20
Åpenbaring, 32

Av president
Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det
første presidentskap

HERRENS RØST

Lære og pakter innbyr mennesker overalt til å høre vår Herre Jesu Kristi røst (se L&p 1:2, 4, 11, 34; 25:16). Den er full av hans budskap, advarsler og oppmuntrende formaninger som er gitt ved åpenbaring til utvalgte profeter. I disse åpenbaringene kan vi se hvordan Gud besvarer våre troens bønner med budskap som inneholder instruksjoner, fred og advarsler.

I våre bønner søker vi å få vite hva Gud vil vi skal gjøre, hva vi skulle gjøre for å finne fred og lykke i dette liv og det neste, og hva som ligger foran oss. Lære og pakter er full av svar på slike spørsmål som vanlige mennesker og profeter stiller i ydmyk bønn. Den kan være en dyrebar veiledning som lærer oss hvordan vi mottar svar på spørsmål om vår timelige velferd og evige frelse.

Ydmykhet og tro på Herren Jesus Kristus er nøkkelen. Oliver Cowdery mottok svar fra Herren angående sitt ønske om å hjelpe til med å oversette Mormons bok: "Husk at uten tro kan du intet gjøre. Derfor, be i tro. Vis ikke ringeakt for disse ting, be ikke om noe som du ikke burde be om" (L&p 8:10).

Gang på gang i Lære og pakter krever Herren tro og ydmykhet før han gir sin hjelp. Én grunn til dette er at svarene hans kanskje ikke kommer slik vi venter. De vil heller ikke alltid være lette å akseptere.

Kirkens historie og våre forfedres erfaringer illustrerer dette. Min oldefar Henry Eyring ba inderlig for å få vite hva han skulle gjøre da han hørte det gjengitte evangelium forkynt i 1855. Svaret kom i en drøm.

Han drømte at han satt ved et bord sammen med eldste Erastus Snow i De tolv apostlers quorum og med en eldste som het William Brown. Eldste Snow underviste i evangeliets prinsipper i noe som syntes å vare en time. Deretter sa eldste Snow: "I Jesu Kristi navn befaler jeg deg å bli døpt, og denne mannen [eldste Brown] ... skal døpe deg."¹ Min familie er takknemlig for at Henry Eyring viste tro og ydmykhet nok til å bli døpt klokken 7:30 om morgenen i en dam av regnvann i St. Louis, Missouri, USA, av eldste Brown.

Svaret på hans bønn kom ikke i en hørbar røst fra Herren. Det kom i et syn og en drøm om natten, slik

T.v.: I denne dagboken skrev Henry Eyring (foto t.v.) om det som hendte etter eldste Parley P. Pratts martyrdød (foto under Henry Eyring). Dagboksiden til venstre nevner martyrdøden. Under dagboken er en 1890-utgave av Lære og pakter.

det gjorde for Lehi (se 1 Nephi 8:2).

Herren har lært oss at svar også kan komme som følelser. I Lære og pakter sa han til Oliver Cowdery: “Jeg vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte ved Den Hellige Ånd som skal komme over deg og som skal bo i ditt hjerte” (L&p 8:2).

Han oppmuntret Oliver på denne måten: “Talte jeg ikke fred til ditt sinn om saken? Hvilket større vitnesbyrd kan du få enn det som kommer fra Gud?” (L&p 6:23).

Lære og pakter, Kirkens historie og den historien Henry Eyring skrev på sin misjon like etter dåpen, har lært meg at svar kan føles som advarsler så vel som fred.

I april 1857 var eldste Parley P. Pratt i De tolv apostlers quorum tilstede ved en konferanse i det som nå er Oklahoma, USA. Henry Eyring skrev at eldste Pratts “sinn var fylt av dystre forutanelser ... , uten at han var i stand

til å skjelne fremtiden eller noen måte å unnslippe på.”² Like etterpå skrev Henry ned den triste nyheten om at apostelen hadde lidd martyrdøden. Eldste Pratt hadde fortsatt på sin reise tross følelsen av fare, akkurat slik profeten Joseph Smith hadde gjort da han dro til Carthage.

Det er mitt vitnesbyrd at Herren alltid besvarer en ydmyk bønn i tro. Lære og pakter og vår personlige erfaring lærer oss hvordan vi kan oppfatte disse svarene og akseptere dem i tro, enten de kommer som veiledning, som bekreftelse på sannhet eller som en advarsel. Jeg ber om at vi alltid vil lytte etter og gjenkjenne Herrens kjærlige røst. ■

NOTER

1. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (ikke utgitt manuskript i forfatterens eie).
2. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902.”

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

1. Overvei å lese sammen avsnittene om bønn i dette budskapet. Mens du leser, ber du familiemedlemmene lytte omhyggelig etter hvordan Gud besvarer bønner. Overvei å bære vitnesbyrd om betydningen av bønn.

2. Lære og pakter er full av svar på spørsmål som mennesker har stilt i bønn. Hva om svarene på deres spørsmål (åpenbaringene) aldri var blitt nedtegnet? Oppmuntre familien til å lære å forstå og følge Åndens tilskyndelser. De ønsker kanskje å skrive ned sine tanker om bønn i sine dagbøker.

Lytt til tilskyndelsene

Av María Isabel Molina

En kveld løp min unge kusine hjemmefra, så jeg skyndte meg ut for å lete etter henne. Mens jeg kjørte, ba jeg om at Ånden måtte hjelpe meg. Jeg visste at Gud ville svare og lede meg, og jeg prøvde å lytte til Åndens tilskyndelser. Men da jeg ikke kunne høre noe, begynte jeg å føle meg forvilet og følte at Ånden ikke tilskyndet meg.

Selv om jeg ønsket å dra lengre bort for å lete, følte jeg at jeg skulle holde meg i området rundt min kusines hjem.

Derfor bestemte jeg meg for å kjøre rundt i området en gang til. Da jeg stanset i et kryss, så jeg silhuetten av en ung pike som gikk. Jeg hadde funnet min kusine!

Da jeg kom meg ut av bilen og løp mot henne, forsto jeg at Ånden hadde ledet meg hele tiden ved å få meg til å føle at jeg skulle holde meg i det samme området. Fordi jeg hadde lyttet etter en stille røst, ignorerte jeg nesten Åndens tilskyndelser. Da forsto jeg at

vi mange ganger ikke vil høre en røst, men vil føle noe spesielt i vårt hjerte.

Jeg var så takknemlig for Åndens veiledning. Han er i sannhet alltid der! Det står i Skriftene: "Den Hellige Ånd skal stadig være din ledsager" (L&p 121:46).

Hvis vi er verdige til Åndens veiledning og er oppmerksomme, kan vi være redskaper i Guds hender til å gjøre godt for mange mennesker. Med Ånden som vår stadige ledsager vil vi vite hvilken vei vi skulle gå.

BARN

En opplevelse med bønn

President Eyring forklarer at bønner kan bli besvart på mange forskjellige måter. Du kan få en spesiell opplevelse ved å lete i Skriftene for å finne ut noen av disse måtene.

Bruk dette kartet for å begynne på din reise for å lære. Slå opp hvert skriftsted på kartet. På de blanke linjene skriver du noen få ord som beskriver det skriftstedet sier om svar på bønn.

Underveis kan du skrive i dagboken din om hva du lærer så vel som om dine egne erfaringer med bønner som blir besvart.

1 Johannes 14:26

2

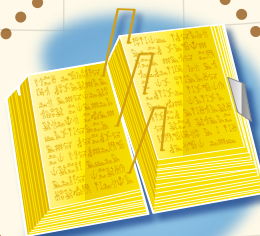
Lære og pakter 6:22-23

3

Lære og pakter 8:2

4

Lære og pakter 9:8-9

X

Ordspråkene 8:10-11

Studér dette lesestoffet ydmykt, og drøft det med søstrene du besøker, slik det er aktuelt. Bruk spørsmålene som hjelp til å styrke søstrene og til å gjøre Hjelpeforeningen til en aktiv del av ditt eget liv. Ytterligere informasjon finnes på reliefsociety.lds.org.

Misjonærarbeid

Siste-dagers-hellige blir sendt ut “for å arbeide i [Herrens] vingård med å frelse menneskenes sjeler” (L&p 138:56), noe som innbefatter misjonærarbeid. Vi trenger ikke et formelt misjonskall for å dele evangeliet med andre. Vi er omgitt av andre hvis liv vil bli velsignet av evangeliet, og når vi forbereder oss, vil Herren bruke oss. Besøkende lærerinner kan påta seg sitt åndelige ansvar og bidra til å “tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv” (Moses 1:39).

Da profeten Joseph Smith organiserte Hjelpeforeningen i 1842, sa han at kvinnene ikke bare skulle ta seg av de fattige, men også redde sjeler.¹ Dette er fremdeles vårt formål.

“Herren ... gir et vitnesbyrd om sannheten til dem som vil dele det med andre,” sa president Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap. “Herren forventer dessuten at medlemmer av hans kirke, ‘til alle tider [opplater sin] munn og med fryd [forkynner hans] evangelium’ (L&p 28:16). ... Iblant kan et vitnesbyrd på én setning sette i sving hendelser som kan påvirke andres liv i all evighet.”²

Fra Skriftene

Lære og pakter 1:20–23; 18:15; 123:12

NOTER

1. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 447.
2. Dieter F. Uchtdorf: “Å vente på veien til Damaskus”, *Liahona*, mai 2011, 76–77.
3. Se *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 92–95.

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

Historien til Olga Kovářová fra det tidligere Tsjekkoslovakia er et eksempel på medlem-misjonærarbeid fra vår Hjelpeforenings-historie. På 1970-tallet studerte Olga til doktorgraden og lengtet etter et mer dyptgående åndelig liv. Hun la merke til 75 år gamle Otakar Vojkúvka, som var en siste-dagers-hellig. “Han så ut til å være 75 år gammel, men i personlighet var han nærmere 18 og full av glede,” sa hun. “Dette var svært uvanlig i Tsjekkoslovakia den gangen, da kynismen rådet.”

Olga spurte Otakar og hans familie hvordan de fant slik glede. De presenterte henne for andre medlemmer av Kirken og ga henne en Mormons bok. Hun leste den ivrig og ble snart døpt og bekreftet. Siden da har Olga øvet innflytelse til det gode i en verden med politisk undertrykkelse og religiøs forfølgelse. Hun virket som Hjelpeforenings-president i sin lille gren og bidro til å frelse andres sjeler ved å bringe dem til Kristus.³

Hva kan jeg gjøre?

1. Følger jeg Den hellige ånds tilskyndelser når jeg deler mitt vitnesbyrd med søstrene jeg besøker?
2. Hvordan hjelper jeg søstrene jeg har ansvar for, å lære evangeliet?

NOTATER FRA OKTOBERKONFERANSEN

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt, ... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2012, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige numre) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler og andre ledere i Kirken.

HISTORIER FRA KONFERANSEN

Var det en tilfeldighet at våre veier møttes?

På en ekstremt kald lørdagskveld vinteren 1983-84, kjørte søster Monson og jeg flere mil til fjelldalen Midway i Utah, hvor vi har et hus. Temperaturen den kvelden var minus 31 grader Celsius, og vi ønsket å forvise oss om at alt var vel i huset vårt der. Vi sjekket og fant alt i orden, så vi bega oss på vei tilbake til Salt Lake City. Vi kom oss så vidt [noen få kilometer] ... før bilen stoppet... Vi sto bom fast ...

Motstrebende begynte vi å gå mot den nærmeste byen, mens bilene suste forbi. Endelig var det en bil som stoppet, og en ung mann tilbød seg å hjelpe... Denne vennlige unge mannen kjørte oss tilbake

til vårt hus i Midway. Jeg forsøkte å betale ham ... men han ... sa at han var speider og ønsket å gjøre en god gjerning. Jeg sa hvem jeg var, og han uttrykte sin takknemlighet for det privilegium å være til hjelp. Jeg antok at han var omtrent på misjonæralder, og spurte ham om han hadde planer om å reise på misjon. Han sa at han ikke var helt sikker på hva han ville gjøre.

Den påfølgende mandag morgen skrev jeg et brev til denne unge mannen og takket ham for hans vennlighet og hjelp. I brevet oppfordret jeg ham til å reise på heltidsmisjon ...

Omtrent en uke senere ringte den unge mannens mor og sa at hennes sønn var en fremragende ung mann, men på grunn av visse påvirkninger i livet hans, hadde hans langvarige ønske om å reise på misjon avtatt. Hun sa at hun og faren hadde fastet og bedt om at han måtte forandre innstilling... [Hun] ville jeg skulle vite at hun så på hendelsene den kalde kvelden som svar på deres bønner på hans vegne. Jeg sa: “Jeg er enig med deg.”

Etter flere måneder og mer kommunikasjon med denne unge mannen, ble søster Monson og jeg overlykkelige over å få delta på hans avskjedsmøte før avreisen til Canada Vancouver misjon.

Var det en tilfeldighet at våre veier møttes denne kalde desemberkvelden? Det tror jeg ikke et øyeblikk. Snarere tror jeg vårt møte var et svar på en mors og en fars oppriktige bønner for sønnen de elsket.

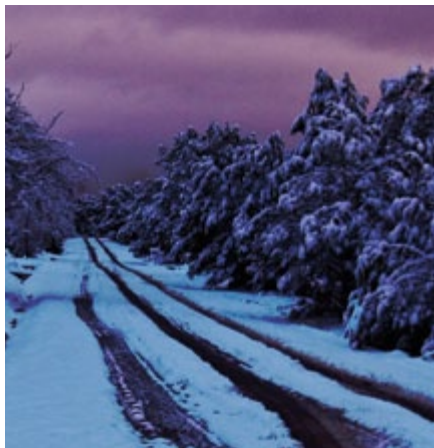
President Thomas S. Monson, “Overvei velsignelsene,” *Liahona*, nov. 2012, 88.

Spørsmål til ettertanke

- Hvordan kan en misjon styrke deg og dem du underviser?
- Hva kan du gjøre for å forberede deg til å reise på misjon?

Vurder å skrive dine tanker i dagboken din eller snakke med andre om dem.

Ytterligere ressurser om dette emnet: *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004); Russell M. Nelson, “Spør misjonærene! De kan hjelpe deg!” *Liahona*, nov. 2012, 18-21.

Et profetisk løfte

“Vår himmelske Fader er klar over våre behov og vil hjelpe oss når vi påkaller ham for å få hjelp. Jeg tror ingen bekymring vi kan ha, er for liten eller ubetydelig. Herren engasjerer seg i detaljene i vårt liv.”

President Thomas S. Monson, “Overvei velsignelsene,” *Liahona*, nov. 2012, 88.

ENDRING I RETNINGSLINJENE FOR MISJONÆRALDER

På generalkonferansen i oktober 2012 bekjentgjorde president Thomas S. Monson: “Alle verdige og dyktige unge menn som er uteksaminert fra videregående skole eller tilsvarende,

[vil] ha muligheten til å bli anbefalt for misjonærtjeneste fra de fyller 18, istedenfor 19 år... Dyktige, verdige unge kvinner som har et ønske om å tjene, kan anbefales til misjonærtjeneste

fra de fyller 19, istedenfor 21 år” (“Velkommen til konferansen,” *Liahona*, nov. 2012, 4, 5).

STUDIEHjørNE

Trekk paralleller: Sann omvendelse

Noen av de viktigste emnene blir tatt opp av mer enn én taler på generalkonferansen. Her er det fire talere sa om sann omvendelse. Prøv å finne andre paralleller mens du studerer konferansetaler.

- “Sann omvendelse ... inkluderer en bevisst beslutning om å bli en Kristi disippel.”¹ – Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum
- “Ved dåpen lover vi å påta oss [Jesu] Kristi navn og [være] fast bestemt på å tjene ham til enden.” [Moroni 6:3; uthevelse tilføyd.] En slik pakt krever modig innsats, engasjement

og integritet.”² – Eldste Quentin L. Cook i De tolv apostlers quorum

- “Vi følger vår Frelser Jesus Kristus. Den slags omvendelse og frimodighet er et resultat av flittig og bevisst innsats. Den er individuell. Det er en livslang prosess.”³ – Ann M. Dibb, annenrådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap
- “Bare når vårt vitnesbyrd overgår det som er i vårt sinn og trenger dypt inn i vårt hjerte, vil vår motivasjon til å elske og tjene bli lik Frelserens.”⁴ – Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum

NOTER

1. David A. Bednar, “Omvendt til Herren,” *Liahona*, nov. 2012, 107.
2. Quentin L. Cook, “Har dere denne følelsen nå?” *Liahona*, nov. 2012, 9.
3. Ann M. Dibb, “Jeg vet det. Jeg etterlever det. Jeg elsker det,” *Liahona*, nov. 2012, 10.
4. M. Russell Ballard, “Arbeid ivrig,” *Liahona*, nov. 2012, 30.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på conference.lds.org.

HEL NOK

Av Michele Reyes

Hvordan skulle jeg klare å skifte bleier, lage middag eller trøste mine barn med bare én arm?

Da jeg var 17 år gammel, mistet jeg det meste av min venstre arm i en bilulykke. Denne hendelsen forandret mitt liv for alltid. Selv om det har vært vanskelige dager og tunge stunder, har denne lutrerens ild gitt meg anledning til å være vitne til forsoningens kraft på en enestående måte.

Mitt liv dreier seg nå helt om å være hustru og mor, to roller jeg virkelig elsker. Før mine barn ble født, lurte jeg på om jeg kunne strekke til som mor. Hvordan skulle jeg klare å skifte bleier, lage middag eller trøste mine barn med bare én arm? Femten år senere befinner jeg meg midt i rollen som mor med fem søte barn. Jeg har tilpasset meg bra, og mine barn legger knapt merke til at jeg er annerledes enn andre mødre. Min manglende arm er ikke lenger noen hindring, men et symbol på kjærlighet. Den er en kilde til trøst for mine barn å holde i når de gråter eller sovner om kvelden. Denne hengivenheten kan skyldes så mangt, men jeg ser den som bevis på Frelserens evne til å skape noe godt av noe tragisk.

Jeg kan ikke beskrive hvor godt det føles når denne delen av meg kan gi mine barn slik trøst. Morsrollen har satt min fysiske begrensning i perspektiv, og jeg har følt at forsoningen allerede begynner å helbrede meg.

De daglige krav til en mor har noen ganger vært vanskelige. Vanskelige stunder gir meg grunn til å tenke over oppstandelsens realitet og Frelserens evne til å helbrede meg. Derfor betyr de trosfremmende eksempler på helbredelse i Skriftene noe spesielt for meg. En av mine favoritter er da

Frelseren besøkte folket i Amerika og helbredet deres syke. Jeg har tenkt på hvordan det ville ha vært å være en av dem som Frelseren helbredet. Beretningen begynner med hans kjærlige innbydelse:

“Har dere noen som er syke blant dere? Bring dem hit. Har dere noen som er lamme eller blinde eller halte eller krøplinger ... eller som er plaget på en eller annen måte? Bring dem hit, og jeg vil helbrede dem, for jeg har medlidenhet med dere, mitt indre er fylt av barmhjertighet...

STYRKE TIL Å LEVE MED DIN UTFORDRING

“Enkelte utfordringer i livet vil ikke bli løst her på jorden. Paulus bønnfalt tre ganger om at ‘en torn i kjødet’ måtte bli tatt bort. Herren svarte ganske enkelt: ‘min nåde er nok for deg’ (2 Korinterbrev 12:7, 9... Som kompensasjon ga han Paulus styrke så han kunne leve et meget meningsfylt liv. Han ønsker at du skal lære hvordan du kan bli helbredet når det er hans vilje, og få styrke til å leve med din utfordring når han mener at det vil være et virkemiddel til vekst. I hvert tilfelle vil Forløseren støtte deg.”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: “Der får vi legedom”, *Lys over Norge*, juli 1994, 7.

“... jeg kan se at deres tro er tilstrekkelig til at jeg kan helberede dere”.

“... Da han hadde uttalt dette, kom hele forsamlingen – alle som én – frem med sine syke og sine lidende og sine lamme og med sine blinde og med sine stumme og med alle dem som var plaget på en eller annen måte, og han helbredet dem alle.” (3 Nephi 17:7–9).

For meg er dette en av de mest gripende hendelser som beskrives i Skriftene. Men mitt perspektiv har blitt endret etter hvert som jeg har påtatt meg morsrollen med én arm. Tidligere tenkte jeg at jeg var en av dem som så mest frem til oppstandelsen og tanken på å bli gjort hel. Men nå haster det ikke slik lenger. I stigende grad føler jeg at forsoningen virker i mitt liv *nå*. Jeg har innsett at den helbredende kraft ikke trenger å begynne bare når oppstandelsen finner sted. Å bli hel har allerede begynt når et av mine barn hver kveld kjærlig holder i det som er igjen av armen min og faller i søvn. Å innse dette har vært like meningsfylt for meg som noe mirakel med fysisk helbredelse. Jeg har kommet til at her og nå er jeg så hel som jeg trenger å være. ■

Min manglende arm er ikke lenger noen hindring, men et symbol på kjærlighet. Den er en kilde til trøst for mine barn å holde i når de sovner om kvelden.

HVORFOR SKJEDDE DETTE MEG?

Eldste Ronald A. Rasband i De syttis president-skap besvarte dette spørsmålet i sin tale under generalkonferansen i april 2012, “Spesielle lærdommer”:

“Dette livet er trening for evig opphøyelse, og denne prosessen innebærer prøvelser og vanskeligheter. Det har alltid vært slik, og ingen blir spart.

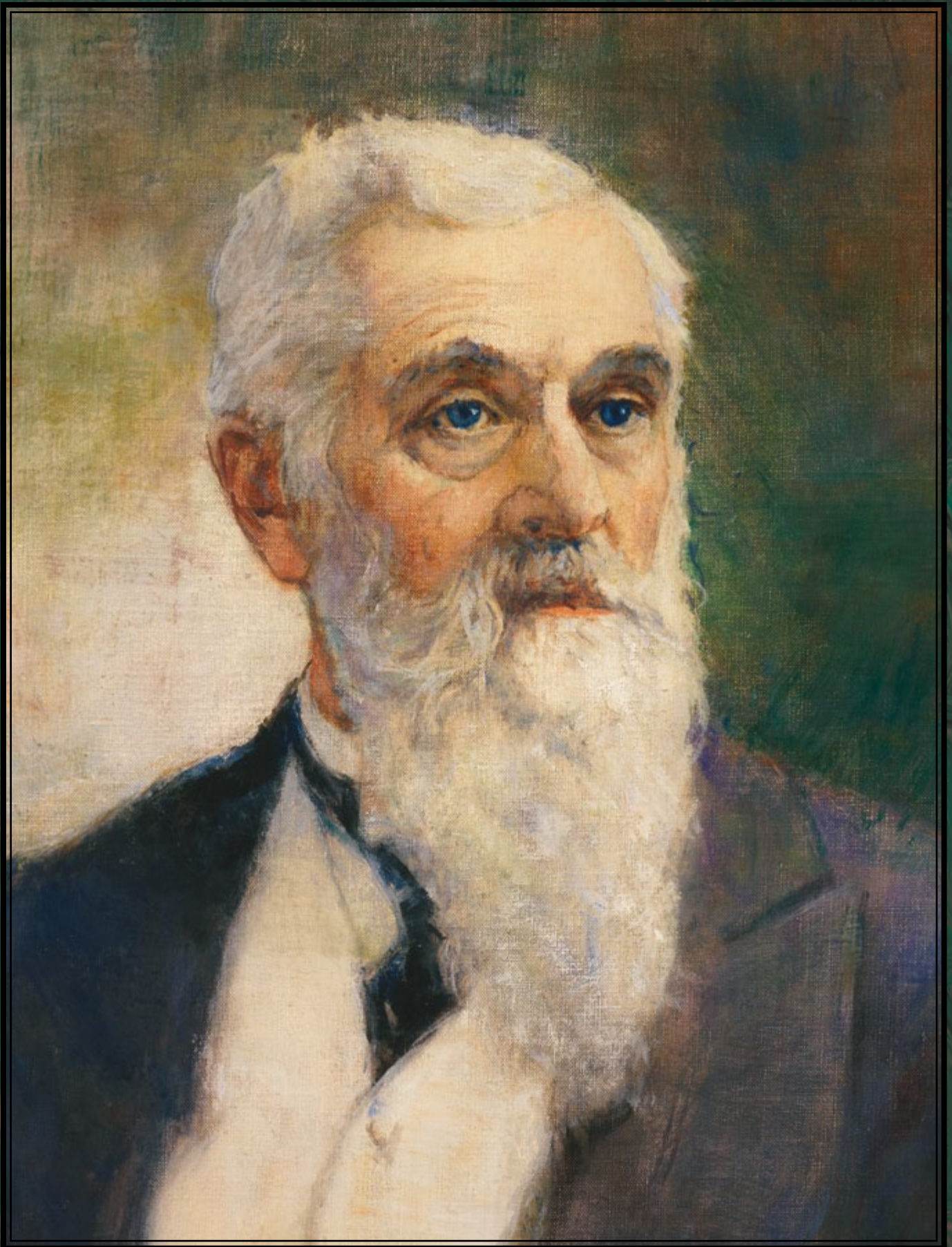
Å stole på Guds vilje står sentralt i vår dødelighet. Med tro på ham får vi tilgang til kraften av Kristi forsoning på de tider når spørsmålene flourer og svarene er få...

Selv om vi vil møte prøvelser, motgang, funksjonshemninger, hjertesorg og alle slags plager, vil vår omsorgsfulle, kjærlige Frelser alltid være der for oss. Han har lovet:

‘Jeg skal ikke etterlate dere farløse, Jeg kommer til dere...

Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!’ (Johannes 14:18, 27).”

På hvilke måter kan du søke Frelserens trøst og fred i dine prøvelser?

Pickles, turnips og vitnesbyrd

INSPIRASJON FRA LORENZO SNOWS
LIV OG LÆRESETNINGER

Når du studerer president Lorenzo Snows læresetninger i år, vil du komme til å kjenne ham som en profet, seer og åpenbarer hvis råd er bemerkelsesverdig aktuelle i dag.

Hvis du noen gang har sett et portrett av Lorenzo Snow, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges femte president, husker du trolig hans lange, hvite skjegg og vennlige ansikt. Og hvis du har tatt deg tid noen minutter til å undersøke et slikt portrett, kan du ha lagt merke til president Snows øyne – trette, men ikke matte, gamle, men fulle av energi og lys.

Du kan ha hørt at president Snow ble inspirert til å tale om tiende, og du minnes kanskje å ha lest noe om en hellig opplevelse han hadde i Salt Lake tempel.

Men vet du hva som førte til hans opplevelse i templet og hvilket resultat den fikk? Vil du gjerne høre historien om åpenbaringen han mottok om tiendeloven?

Og hva med hans øyne og ansikt? Etter å ha møtt president Snow skrev en prest i en annen kirke: "Hans ansikt utstrålte fred, hans nærvær en bønn om fred. I det fredfylte dypet av hans

øyne så man ikke bare 'et hjem for stille bønn', men en bopel for åndelig styrke. ... Jeg fikk en merkelig følelse av at jeg 'sto på hellig grunn'.¹ Ville du like å kjenne til hvilke opplevelser, prøvelser, seirer, sorger, gleder og åpenbaringer som sammen skapte et slikt ansikt?

Dette året vil Hjelpeforeningens søstre og bærere av Det melkisedekske prestedømme studere *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow*. Etter hvert som du lærer fra president Snows læresetninger og drøfter dem i kirken og hjemme, vil du komme til å kjenne ham som mer enn en mann som ser vennlig ut på et gammelt maleri. Du vil kjenne ham som en Guds mann – en profet, seer og åpenbarer hvis råd er bemerkelsesverdig aktuelle i dag.

BIOGRAFISKE OPPLYSNINGER

Lorenzo Snow ble født 3. april 1814 i Mantua, Ohio, USA. Hans foreldre, Rosetta og Oliver Snow, oppdro ham og hans seks søsken i et hjem som var viet til tro, hardt arbeid, tjeneste og utdanning. Disse grunnleggende prinsipper forberedte ham til å ta imot det gjengitte evangelium. I juni 1836 sluttet han seg til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige i Kirtland, Ohio, etter å ha blitt påvirket av Den hellige ånds tilskyndelser og mild oppfordring fra søsteren Eliza, som allerede hadde sluttet seg til Kirken. Litt mindre enn et år senere ble han kalt til heltidsmisjonær.

De neste 12 årene utførte han flere andre misjoner i USA, og han ledet også en gruppe siste-dagers-hellige pionerer til Saltsjødalen. Han var en hengiven, energisk misjonær og virket i Italia, på Hawaii og i det vestlige USA. Han ble ordinert til apostel 12. februar 1849. Han deltok også på andre områder av Kirkens lederskap, bl.a. virket han i over 5 år som den første president i Salt Lake tempel. Den 10. oktober 1898 ble han beskikket som Kirkens president. Han døde 10. oktober 1901 i Salt Lake City, Utah.

For å skjerpe leseysten din følger her noen eksempler på læresetningene og historiene du vil finne i dette årets studiekurs. I følgende avsnitt viser kapittel og sidenummer til *Læresetninger av Kirkens presidenter: Lorenzo Snow*.

Du husker kanskje en interessant generalkonferansetale der eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum sammenlignet omvendelsesprosessen med prosessen med å lage sylteagurker.² Eldste Bednar var ikke den første apostelen som brukte denne sammenligningen. President Snow ga et lignende innblikk 150 år tidligere:

“Legg en slangeagurk i et fat med eddik, og det skjer lite med den i løpet av den første timen, heller ikke de første 12 timene. Under søk den, og dere vil se at det bare er skallet som er påvirket, for det tar lenger tid å sylte den. Når noen blir døpt inn i denne kirken, påvirker det ham, men ikke i den grad at han blir syltet med en gang. Det forankrer ikke loven om rett og plikt i ham i løpet av de første 12 eller 24 timene. Han må være i Kirken, akkurat som agurken i eddiken, til han blir gjennomsyret av den rette ånd.”³

Når president Snow talte om omvendelse, talte han av erfaring. Han fortalte ofte om to hendelser – én som fant sted før han sluttet seg til Kirken, og én som fant sted kort tid etter at han ble døpt og bekreftet – som hjalp ham å bli “gjennomsyret av den rette ånd”. Du kan lese beretningene om disse opplevelsene på side 1, 3, 55 og 57.

“Hvorfor blir en mann kalt til å virke som president over et folk?” spurte president Snow en gang. “Er det for å skaffe seg innflytelse og så bruke denne innflytelsen uhindret til egen forherligelse? Nei, tvert imot blir han kalt til å virke i en slik stilling etter samme prinsipp

President Snow forkynte at å betale tiende bragte velsignelser. Tienden ble mottatt i kontorer som dette som vises her (Salt Lake City, 1880-årene). T.v.: President Snow forberedte seg til å være vert for noen venner og laget lysestaker av kålrabi for å lyse opp tømmerhuset sitt.

som prestedømmet ble gitt til Guds Sønn, for at han skulle ofre. For seg selv? Nei, men til beste for det folk han presiderer over, ... til å bli sine brødres tjener, ikke deres herre, og til å arbeide for deres interesser og velferd.”⁴

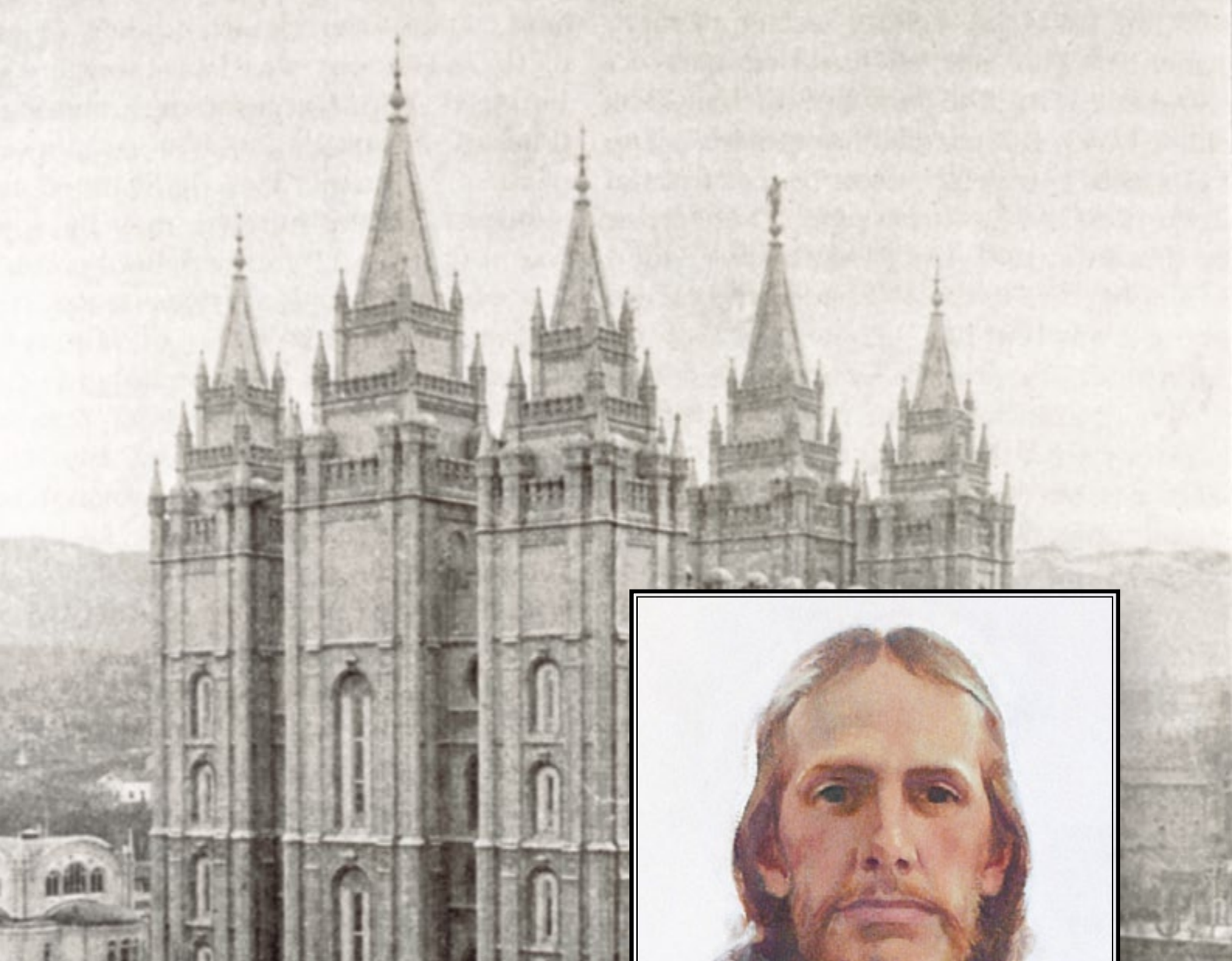
Som Kirkens leder praktiserte president Snow dette prinsippet, og noen ganger fant han kreative måter å gjøre dette på. Eksempelvis brukte han en gang kålrabi, lake-ner og halm for å oppmuntre en gruppe lidende hellige. Denne beretningen finnes i kapittel 7. For å lese noen av hans læresetninger om lederskap i Kirken, kan du se kapittel 18.

President Snow var en kraftfull, kreativ og effektiv leder fordi han visste hvem den egentlige Leder er. Han forkynte: “Det store arbeid som nå utføres – folkets innsamling fra jordens nasjoner, hadde ikke sin opprinnelse i et menneskes eller en gruppe menneskers sinn, men utgikk fra Herren den allmechtige.”⁵ Til en forsamling av Kirkens medlemmer som hedret ham på hans 85-årsdag, sa han: “Jeg føler at hva jeg enn har oppnådd, så er det ikke Lorenzo Snow, og de erfaringer som har bragt meg til denne stilling som Kirkens president – det er ikke

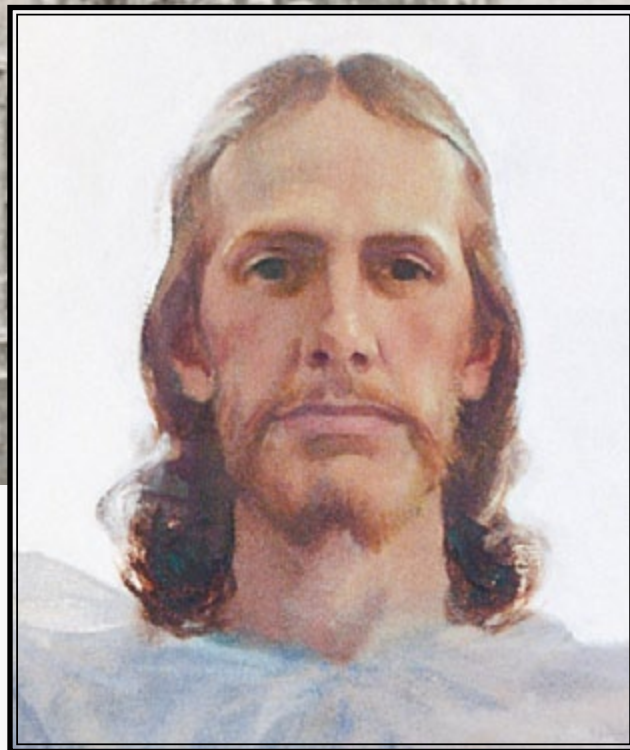
Lorenzo Snow, men Herren som har gjort det.”⁶

Han underviste i denne sannhet gjennom hele sitt virke, men han ble minnet om det på en hellig og personlig måte like før han ble Kirkens president. Han ble Kirkens seniorapostel da president Wilford Woodruff døde 2. september 1898. Han så på seg selv som uskikket til å påta seg dette ansvar, og gikk alene til et rom i Salt Lake tempel for å be. Han tryglet om veiledning, men følte ikke at han fikk svar på sin bønn, så etter en stund forlot han rommet og gikk ut i en stor gang. Der kom svaret. Den oppstandne Frelser sto foran ham, omtrent en meter over gulvet, og fortalte ham hvordan han skulle gå frem for å lede Kirken. Du kan lære mer om denne opplevelsen i kapittel 20.

President Snow er velkjent for å ha mottatt en åpenbaring om tiendeloven. For Kirkens medlemmer i 1899 begynte denne åpenbaringen med en tydelig erklæring: “Tiden har nå kommet da enhver siste-dagers-hellig som regner at han er forberedt på fremtiden og at han har bena godt plantet på den rette grunnvoll, må gjøre Herrens vilje og betale sin hele og fulle tiende. Dette er Herrens ord til dere.”⁷

Lorenzo Snow hadde en hellig opplevelse da han fikk se den oppstandne Herre i Salt Lake tempel.

Siste-dagers-hellige rettet seg trofast etter sin profets rettleiding, og Herren velsignet dem – enkeltvis og samlet – for dette. Innflytelsen av denne åpenbaringen fortsetter i dag, for Kirkens medlemmer over hele verden mottar åndelige og timelige velsignelser ved lydighet mot tiendeloven. For å lese om hendelsen som førte til denne åpenbaringen og velsignelsene som fulgte, kan du se kapittel 12.

I likhet med enhver profet bar president Snow et mektig vitnesbyrd om Jesus Kristus. Han forkynte: “Vi er alle avhengige av Jesus Kristus, av hans komme til verden for å åpne veien hvorved vi kan sikre oss fred, lykke og opphøyelse. Og hvis han ikke hadde gjort

disse anstrengelsene, kunne vi aldri ha sikret oss disse velsignelser og privilegier som er garantert oss i evangeliet.”⁸ Han vitnet om Frelserens fødsel, hans virke på jorden, forsoningen, hans personlige engasjement i sin gjenopprettede kirke og om Det annet komme. Du kan lese mer om vitnesbyrd om Jesus Kristus i kapittel 24.

Denne korte artikkelen kan naturligvis bare gi deg en liten smakebit av president Snøws liv og virke. I ditt

studium av *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow* vil du finne mange andre inspirerende historier, bl.a. beretninger om hans første anledning til å undervise som misjonær, hans fullstendige overraskelse da han ble kalt til De tolv apostlers quorum, hva han følte da han var på et skip i Atlanterhavet under et fryktelig uvær, og fire tilfeller da prestedømmets kraft reddet folk (deriblant Lorenzo Snow selv) fra døden. Du kan lære mye av hans læresetninger om en mengde forskjellige emner, deriblant enhet, ydmykhet, pakter, tempelarbeid, familieforhold, streben etter fullkommenhet, prestedømme, Hjelpeforeningen og gleden ved å dele evangeliet.

Hvis du har tatt deg tid til å lese og overveie noen av beretningene og læresetningene som er nevnt i denne artikkelen – eller om du har bestemt deg for at du vil lese dem snart – kan du være sikker på at president Snow ville være glad for din innsats. Han lærte hele livet, og han forkynte at vi skulle anstrenge oss, slik at vi kan “utvikle oss i sannhetens prinsipper” og “vokse i himmelens kunnskap”.⁹ Han hevdet: “Den siste dagen eller den siste uken skulle alltid være den beste vi noensinne har hatt. Det vil si at vi skulle utvikle oss litt hver dag, i kunnskap og visdom og i evne til å gjøre godt.”¹⁰

Måtte ditt liv bli beriket i år gjennom ditt studium av *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow*. Etter hvert som du studerer, kan du få en lignende erfaring som den gode presten som møtte president Snow ansikt til ansikt. Ved å se lenger enn til det vennlige ansiktet og de rolige øynene kan også du føle at du står på hellig grunn – ikke fordi du kjenner Lorenzo Snow, men fordi du har kommet nærmere din himmelske Fader og Jesus Kristus, som han vitnet om. ■

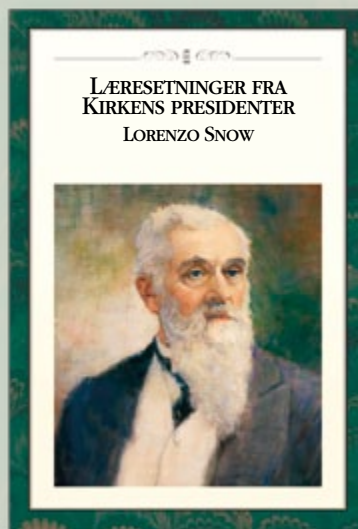
NOTER

1. Reverend Prentiss, sitert i *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow* (2012), 29.
2. Se David A. Bednar, “Dere må bli født på ny,” *Liahona*, mai 2007, 19–22.
3. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 63.
4. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 208.
5. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 146.
6. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 139.
7. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 149.
8. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 265.
9. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 60.
10. *Læresetninger: Lorenzo Snow*, 98.

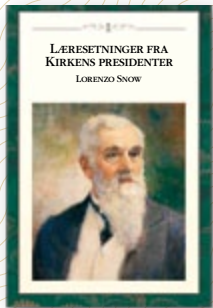
ELEMENTER I LÆRESETNINGER FRA KIRKENS PRESIDENTER: LORENZO SNOW

Denne boken er neste tilføyelse til din personlige og familiens boksamling av *Læresetninger fra Kirkens presidenter*. Det er nå 11 bøker i serien som gir inspirert forståelse av mange emner i evangeliet. Her er noen av denne bokens elementer:

- Inspirerende uttalelser av president Lorenzo Snow om mer enn 75 emner i evangeliet.
- Nye bilder og fotografier fra Lorenzo Snows liv som de fleste medlemmer aldri har sett.
- Tre slags undervisnings- og læringshjelp i hvert kapittel: Tankevekkende spørsmål, skriftsteder som samsvarer med kapitlets emne, og undervisningshjelp for å forbedre klasses deltakelse og drøfting.
- Tre sider med instruksjoner for å hjelpe medlemmene til å forbedre sitt studium av boken og undervise med inspirasjon hjemme eller i kirken.

Boken er også tilgjengelig på Internett på LDS.org og i Gospel Library app (på engelsk) på mobile.lds.org.

BLI KJENT MED LORENZO SNOW

Av Christopher D. Fosse

I år dreier leksjonsboken for Hjelpeforeningens og Det melkisedekske prestedømmes klasser seg om president Lorenzo Snows liv og læresetninger (1814-1901). Men selv om din aldersgruppe ikke bruker denne boken, betyr ikke det at du ikke kan lære en ting eller to om ham. President Snow hadde et utrolig liv fylt av prøvelser og seire.

En forkjemper for evangeliet

Lorenzo Snow var fremdeles ung da han for første gang hørte om Kirken. Til å begynne med ønsket han ikke å bli døpt, selv om hans søster Eliza (den samme Eliza R. Snow som skrev mange siste-dagers-hellige salmer og var Hjelpeforeningens annen president på generalplan) med

iver hadde tatt imot evangeliet. Men han fant Kirkens lære svært interessant. Da Lorenzo begynte på college i Oberlin i Ohio, pleide han ofte å fortelle om Kirkens læresetninger til de studentene som studerte til å bli protestantiske prester. Selv om han ennå ikke hadde forpliktet seg til å bli døpt, presenterte han evangeliet så godt at mange av studentene ved Oberlin innrømmet at den gjenopprettede kirken muligens var sann.

Så sterk misjonær som han var før han aksepterte evangeliet, er det ikke til å undres over at Lorenzo ble enda mer hengiven overfor verket etter at han var blitt døpt. I løpet av sine første år som medlem av Kirken ble han kalt til å utføre flere heltidsmisjoner. Først virket han i Ohio, deretter

Missouri, Kentucky og Illinois, USA. Senere ble han sendt til Storbritannia for å hjelpe til med å organisere Kirken i England. Mens han var der, ga han til og med eksemplarer av Mormons bok til dronning Victoria og prins Albert. Senere var han på misjon i Italia og Sveits og på det som siden ble kjent som Hawaii.

Et mirakel på sjøen

Da eldste Snow forlot England for å vende tilbake til Nauvoo i Illinois, hadde han med seg en stor gruppe nydøpte medlemmer. Alle bestilte billetter til skipet *Swanton* og forberedte seg til den lange reisen til Nord-Amerika.

Selv om kapteinen på *Swanton* ikke var uvennlig mot de

Utførte flere misjoner i USA.

Underviste teologistudenter om prinsipper i evangeliet.

Var på misjon på Hawaii.

Her er noen ting du kanskje ikke vet om Kirkens femte president.

siste-dagers-hellige på skipet, var han ikke direkte vennlig heller. Han distanserte seg vanligvis fra dem. Men etter to uker på sjøen hendte det noe. Kapteinens stuert ble hardt skadet i en ulykke. Ingen forventet at han kunne overleve natten.

Men en av de trofaste søstrene som hadde tatt seg av den døende sjømannen, kom med et forslag. Hun fortalte sturten av eldste Lorenzo Snow kunne gi ham en velsignelse og at det kanskje ville redde hans liv. Sturten, som arbeidet for å forsørge sin kone og sine to barn hjemme i Tyskland, gikk ivrig med på det.

Midt på natten ble eldste Snow vekket og bedt om å komme til den døende mannens rom. Da han kom dit, traff han skipets kaptein.

Kapteinen takket ham for at han kom, men ga uttrykk for hvor håpløs situasjonen var. Eldste Snow kunne se at kapteinen hadde grått.

Han gikk inn i rommet, la sine hender på stuertens hode og ga ham en prestedømsvelsignelse. Straks etter at eldste Snow hadde avsluttet bønnen, satte mannen seg opp og gikk ut av sengen. Sturten var fullstendig helbredet, og han tok igjen fatt på oppgavene sine neste dag.

Sjelers verdi

Helbredelsen av sturten forandret situasjonen ombord på *Swanton*. Kapteinen begynte å tilbringe så mye tid sammen med de hellige som han kunne, og han studerte også evangeliet og kom til Kirkens møter. De andre

sjømennene var like mye imponert. Da skipet nådde sitt mål, tok mannskapet kjærlig avskjed med de hellige. Gjennom prestedømmets kraft ble ikke bare en manns liv reddet, men flere andre fikk også et glimt av Guds makt og kjærlighet. Sturten og mange av mannskapet ble senere døpt.

Mange andre forunderlige hendelser fant sted i president Lorenzo Snows liv. Så mens de voksne i år studerer *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow*, hvorfor ikke følge med? På søndager eller når du har litt fritid, kan du lese litt av president Snows læresetninger. Du vil kunne bidra mer når familien drøfter evangeliet, og i denne prosessen vil du bli kjent med en fantastisk mann som ble en Guds profet. ■

Helbredet kapteinens stuert på en reise tilbake til Nord-Amerika.

Ga eksemplarer av Mormons bok til dronning Victoria og prins Albert.

ILLUSTRASJONER: THOMAS S. CHILD OG JEANETTE ANDREWS; KART © ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

Av eldste
Neil L. Andersen
i De tolv
apostlers quorum

ÆRBØDIGHET FOR GUD ER BEGYNNELSEN TIL visdom

Verdens visdom er mest verdifull når den ydmykt bøyer seg for Guds visdom.

Vi lever i en verden overfylt av informasjon. Kanskje noe som er symbolsk for denne verden, er det utrolige Wikipedia, verdens største leksikon på Internett. For å vise hvor omfattende det er hadde det i 2012 mer enn 2,5 milliarder ord bare på engelsk og mer enn 22 millioner artikler på vel 284 språk. Det er mer enn 70 språkversjoner av Wikipedia som har minst 10 000 artikler hver. Det er over 4 millioner artikler i den engelske versjonen.¹

Den enorme mengden av informasjon kommer også gjennom den eksplosive bruk av sosiale medier på Internett, som Facebook, grunnlagt i 2004 og som nådde 1 milliarder brukere verden over i 2012,² eller YouTube, lansert i 2005, der det rapporteres at noen videoklipp har blitt sett mer enn 100 millioner ganger.

I denne voldsomme flodbølge av informasjon har vi et desperat behov for visdom, visdom til å sortere og skjelne hvordan vi skal anvende det vi lærer. T. S. Eliot, en troende kristen som skrev for mange år siden, og som taler til vår verden i dag:

*O, verden av vår og høst, fødsel og død!
Den endeløse syklus av idé og handling,
endeløse oppfinnelser, endeløse
eksperimenter,
den bringer kunnskap om bevegelser, men
ikke om ro,
kunnskap om tale, men ikke om stillhet,
kunnskap om ord og uwitenhet om Ordet.
All vår kunnskap bringer oss nærmere
vår uwitenhet,
All vår uwitenhet bringer oss nærmere død,
men nærhet til død ikke nærmere Gud.
Hvor er det liv vi har tapt i livet?
Hvor er den visdom vi har tapt i kunnskap?
Hvor er den kunnskap vi har tapt i
informasjon?
Himmelens sykluser i tyve århundrer
fjerner oss fra Gud og bringer oss nærmere
støvet.³*

Hvor er du på visdommens skala? Noen er kanskje som den unge kvinnen som var begeistret fordi hun snart skulle gifte seg, og utbrøt til sine foreldre: "Å, jeg skal gifte meg. Jeg er kommet til enden av alle mine

problemer.” Hennes mor hvisket til hennes far: “Ja, men hun vet ikke til hvilken ende.”

Jo mer jeg lærer om Guds visdom, desto mer tror jeg at jeg bare er i begynnelsen av visdommens ende. Jeg blir ydmyk når jeg innser hvor mye jeg har å lære. I dag håper jeg at vi skal få et sterkere ønske om å erverve oss visdom og spesielt Guds visdom.

Visdommens velsignelser

Jeg ønsker å understreke noen prinsipper for visdom. For det første, i vår tid med informasjon og kunnskap må vi søke visdom. Visdom er flerdimensjonell og finnes i forskjellige former og kulører. Visdom som høstes tidlig, bringer enorme velsignelser. Visdom på ett område kan kanskje ikke overføres til et annet. Og til slutt, verdens visdom, som i mange tilfeller kan være svært verdifull, er mest verdifull når den ydmykt bøyer seg for Guds visdom.

Skriftene beskriver to typer visdom: verdens visdom og Guds visdom. Verdens visdom har både en positiv og en negativ bestanddel. Den mørkeste beskrivelse er at den kan beskrives som delvis sannhet, blandet med intelligens og manipulering, for å oppnå selviske eller onde hensikter.

Et eksempel fra Mormons bok er mannen Amlici. Skriftene sier at “en mann som het Amlici, var en meget listig mann, ja, *en vis mann hva verdens visdom angår* ... lokket mange mennesker med seg”. Skriften beskriver deretter Amlici som en “en ugudelig mann, ... [som] hadde til hensikt å ødelegge Guds kirke” (Alma 2:1–2, 4; uthevelse tilføyd). Vi er ikke interessert i denne slags visdom.

Det er en annen slags verdens visdom som er langt fra så dårlig. Den er faktisk svært positiv. Denne visdom erverves

samvittighetsfullt gjennom studium, overveielse, observasjon og hardt arbeid. Den er svært verdifull og nyttig i alt vi gjør. Gode og skikkelige mennesker mottar den etter hvert som vi lever vårt liv på jorden.

Dere husker den amerikanske forfatter Mark Twains utsagn: “Da jeg var 14, var min far så uvitende at det var så vidt jeg orket å ha gamlingen i nærheten. Men da jeg fylte 21, var jeg forbløffet over hvor mye han hadde lært på 7 år.”⁴ Hvis vi er observante, hvis vi tenker, kan tiden lære oss meget.

Jeg minnes den tiden da jeg var ferdig med college. Jeg reiste fra Brigham Young universitet til Preston i

Idaho i USA, der min bestemor, Mary Keller, bodde. Da var hun 78 år gammel og svak. Hun døde to år senere. Hun var en fantastisk dame, og jeg visste at hvis jeg ville lytte og lære av hennes erfaringer, kunne jeg lære visdom som ville hjelpe meg videre i livet.

Vi kan unngå mange av de sørgelige erfaringer som noen får i livet, ved å tilegne oss visdom tidlig – visdom utover vår alder. Søk denne visdom – vær tenksom, observer omhyggelig, tenk over hva du opplever i livet.

Vi kan også lære visdom i vårt spesielle yrke og våre personlige gjøremål. La meg gi dere to eksempler.

Dr. DeVon C. Hale er en lege i Salt Lake City som vokste opp i Idaho Falls i Idaho. Jeg har vært forundret over hans kunnskap og visdom når det gjelder tropiske sykdommer. Det gjelder ikke bare dr. Hales kunnskap, men også hans forståelse av hvordan han kan anvende denne kunnskapen ved å sortere ut og bedømme informasjonen. Det er en velsignelse å ha slik medisinsk visdom for misjonærer over hele verden.

Eksempel nummer to: Da vår eldste sønn begynte på barneskolen der vi bodde

Vi kan unngå mange av de sørgelige erfaringer som noen får i livet, ved å tilegne oss visdom tidlig.

i Tampa i Florida i USA, var vi spente på å møte læreren hans, Judith Graybell. Hun var en kvinne i 50-årene og hadde et spesielt godt lag med små barn. Hun visste nøyaktig hvordan hun kunne motivere, når hun skulle rose dem og når hun måtte være bestemt. Hun hadde kunnskap om hvordan hun skulle undervise dem, men hun hadde mye mer. Vi gikk hardt inn for at alle våre barn skulle få henne som lærer da de begynte på skolen.

Disse to personene demonstrerer selektiv visdom i verden. Deres visdom hjelper mange og gjør at de lykkes i sine yrker.

Men vi skulle forstå begrensningene til denne visdommen. Visdommen på ett område er ikke nødvendigvis visdom på et annet. Eksempelvis ønsker jeg kanskje ikke at fru Graybell skal diagnostisere tropiske sykdommer, og at dr. Hale skal undervise mine barn det første skoleåret.

Mer viktig er det at den visdom som fører til suksess i verden, må være villig til å underkaste seg Guds visdom og ikke tro at den kan erstatte den.

Husk: all visdom er ikke skapt lik.

Salmisten sa: "Å frykte Herren er begynnelsen til visdom" (Salme 111:10). Det Skriftene mener er at "dyp ærbødighet"⁵ for Herren er begynnelsen til visdom. Denne dype ærbødighet kommer av at vår himmelske Fader "har all visdom og all makt både i himmel og på jord" (Mosiah 4:9). Han visdom er fullkommen. Den er ren. Den er uselvvisk.

Denne visdommen vil til tider være motsatt av verdens visdom, noe som betyr at Guds visdom og verdens visdom vil være i direkte konflikt med hverandre.

Husker dere Herrens ord i Jesaja?

"For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren.

For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker" (Jesaja 55:8–9).

Vi oppnår ikke Guds visdom fordi vi er berettiget til den. Vi må være villige til å søke den. "Om noen av dere mangler *visdom*, da må han *be* til Gud – for Gud gir alle, villig

Den visdom som fører til suksess i verden, må være villig til å underkaste seg Guds visdom og ikke tro at den kan erstatte den.

og uten bebreidelse – og så skal han få den” (Jakobs brev 1:5, uthevelse tilføyd).

Guds visdom er en åndelig gave. “*Søk ikke etter rikdom, men etter visdom*, og se, Guds mysterier skal foldes ut for deg, og da skal du bli rik” (L&p 6:7; uthevelse tilføyd).

Å søke Guds visdom ledsages alltid av lydighet mot budene.

Vanligvis erverves den åndelige gave visdom trinn for trinn etter hvert som vi ærlig og flittig søker den. “Jeg vil gi menneskenes barn linje på linje og bud på bud, ... og velsignet er de som lytter til mine bud ... for de skal lære *visdom*. For til den som mottar, vil jeg gi mer” (2 Nephi 28:30, uthevelse tilføyd).

Joseph Smith sa følgende: “De ting som er av Gud, har en dypere mening, og kan bare forstås ved å bruke tid, gjennom erfaring og ved grundig, dypsindig og høytidelig ettertanke.”⁶ Det er ingen plutselig tilfredsstillelse i å søke Guds visdom.

Til slutt, kilden til Guds visdom er forskjellig fra verdens kilde. Guds visdom finnes i Skriftene, i profetenes læresetninger (f.eks. under generalkonferanser) og, naturligvis, i våre bønner (se L&p 8:1-2). Og denne visdom gis oss alltid, *alltid*, gjennom Den hellige ånds kraft. Apostelen Paulus sa:

“For hvem blant mennesker vet hva som bor i et menneske, uten menneskets egen ånd som er i ham? Slik vet heller ikke noen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd ...

Og dette forkynner vi, ikke med ord som *menneskelig visdom* har lært oss, men med ord vi har lært av Ånden” (1 Korinterbrev 2:11, 13; uthevelse tilføyd).

Med Guds visdom ser vi forbi våre nåværende omstendigheter, for det er slik det står i Skriftene: “Ånden taler ... om tingene som de virkelig er og om tingene som de virkelig vil bli” (Jakobs bok 4:13).

Guds visdom er visdom som er verd vår hengivenhet og oppmerksomhet.

Visdom og tiende

Kanskje det viktigste poenget er at ikke all visdom er skapt lik. Vi trenger å lære at når det er konflikt mellom verdens visdom og Guds visdom, må vår vilje bøye seg for Guds visdom.

Vi er Guds sønner og døtre. Vi er åndelige personer som har en misjon å utføre på jorden. Vi som går inn for å lære verdens visdom og Guds visdom, må ikke bli forvirret med hensyn til hvilken visdom som er viktigst.

La meg fortelle noe en trofast siste-dagers-hellig i São Paulo i Brasil opplevde. Hun forteller om sin kamp med hensyn til å betale tiende eller skolepenger. Her er hennes ord:

“Universitetet ... forbød studentene som hadde gjeld [eller som ikke hadde betalt skolepengene] å ta prøver.

Jeg husker en tid da jeg ... hadde store økonomiske problemer. Det var en torsdag jeg fikk lønn. Da jeg regnet over månedens budsjett, så jeg at det ikke ville være penger nok til [både] tienden og universitetet. Jeg måtte velge mellom dem. Vi skulle ha tentamen uken etter, og hvis jeg ikke tok den, kunne jeg miste et helt skoleår. Jeg hadde virkelig sjelekval... Hjertet verket.”

Her var det en direkte konflikt mellom verdens visdom og Guds visdom. Selv om du er svært god og rettskaffen, vil du oppdage i livet, hvis du er oppriktig, at du opplever hjertekval når du føler noen av disse konfliktene som oppstår.

Jeg vender tilbake til hennes historie. For det første, hun betalte sin tiende på søndag. På mandagen fortalte hun hva som hendte:

“Arbeidstiden var nesten omme da min arbeidsgiver kom og ga meg de siste oppdragene for dagen...

Guds visdom finnes i Skriftene, i profetenes læresetninger (f.eks. under generalkonferanser) og, naturligvis, i våre bønner.

Plutselig stoppet han og spurte: 'Hvordan går det på skolen?' [Hun beskrev ham som en streng mann, og alt hun klarte å si var:] 'Alt er i orden.'

Så gikk han. Plutselig kom sekretæren inn i rommet. Hun sa: "Arbeidsgiveren din har nettopp sagt at fra og med i dag skal firmaet betale hele studiet og skolebøkene for deg. Før du går, kan du komme til meg og oppgi beløpene, slik at jeg kan gi deg en sjekk i morgen."⁷

Hvis du er våken nok, vil du oppdage at du står overfor den slags prøver mange ganger gjennom livet. Hva vil du stole på? Lytt til Herrens advarsel direkte til oss:

"Hvor selvgode, skrøpelige og tåpelige er ikke menneskene. Når de er lærde [i verdens visdom], *tror* de at de er *vise* og lytter ikke til Guds råd, for de setter det til side og innbiller seg at de vet alt best selv [verdens visdom].

Derfor er deres *visdom* tåpelighet, og den gavner dem ikke, og de skal forgå.

Men det er godt å være lærd [i verdens visdom] hvis man lytter til Guds råd" (2 Nephi 9:28–29; uthevelse tilføyd).

Nå fra Paulus:

"Hvor er en vismann? ... Har ikke Gud gjort verdens visdom til dårskap?" (1 Korinterbrev 1:20).

"La ingen bedra seg selv! Hvis noen av dere regner seg for å være vis i denne verden, la ham da bli en dåre, for at han kan bli vis!

For denne *verdens visdom* er dårskap for Gud" (1 Korinterbrev 3:18–19; uthevelse tilføyd).

Prøven består ofte i om vi vil la Guds visdom lede vår kurs når den beveger seg motsatt av verdens visdom.

Ammon klaget: "For de vil ikke søke

Tenk på Guds visdom angående personlig økonomi. Vi bruker penger på riktig vis ved å betale en ærlig tiende og være generøse med hensyn til offergaver.

visdom [Guds visdom] og ønsker heller ikke at den skal råde over dem” (Mosiah 8:20). Når jeg tenker på dem som har vært villige til å la Guds visdom lede seg, tenker jeg på en av mine venner fra Kina, Xie Ying, som ofret betydelig for å slutte seg til Kirken, og som var på misjon i New York. Jeg tenker på mine to døtre, som begge er svært intelligente og har mastergrad, men som har valgt velsignelsene ved å være mor og oppdra barn. Jeg tenker på en venn fra Syd-Amerika som forlot sin lukrative arbeidsplass da han fikk vite at man på ulovlig vis unngikk å betale skatt. Alle har satt Guds visdom over verdens visdom.

Det er sørgelig at verdens visdom kan bedra dyktige mennesker. Joseph Smith sa det slik: “Det finnes en hel del kloke menn, og kvinner også, i vår midte som er altfor kloke til å bli undervist. Derfor må de dø i sin uvitenhet, og i oppstandelsen vil de oppdage at de har tatt feil.”⁸

Visdom og økonomi

Med tanke på vanskelighetene i finansverdenen, la meg si noe om vår personlige økonomi. I vår nåværende situasjon er vi alle mer ydmyke og lærevillige – men tenk tilbake på de siste få årene.

Verden lærer oss at hvis vi ønsker oss noe, skulle vi ha det. Vi skulle ikke vente på det. Gjeld kan la oss få det nå. Gjelden kan oppstå gjennom kredittkort, eller den kan oppstå ved å låne penger i banken på huset vi eier. Vi kan pantsette det vi har, også vår utdanning. Verdien vil alltid stige, og vi vil ha fremgang. Verdens visdom er at det månedlige beløpet blir viktigere enn lånets størrelse. Vi har kontroll med våre forpliktelser, og hvis alt svikter, er konkurs vår siste utvei.

La oss nå tenke på Guds visdom når det gjelder vår personlige økonomi, noe som

profetene stadig har undervist om. Fundamentet er selvhjulpenhet og arbeid. Vi bruker penger på riktig vis ved å betale en ærlig tiende og være generøse med hensyn til offergaver. Vi bruker mindre enn vi tjener, og vi skjeller mellom behov og ønsker. Vi unngår gjeld, unntatt når det gjelder de mest grunnleggende behov. Vi forholder oss til et budsjett. Vi legger til side noen sparepenger. Vi er ærlige i alle våre forpliktelser.

For omkring 14 år siden kom president Gordon B. Hinckley (1910–2008) med følgende advarsel: ”Jeg minner

om at tiden er inne til å sette vårt hus i orden. Det er så mange av vårt folk som bruker alt de tjener. Det er faktisk noen som lever på lånte penger... Det er tegn på uvær foran oss som vi bør ta hensyn til.”⁹

For noen år siden da vår velstand var på toppen, sa president Thomas S. Monson:

“Mine brødre og søstre, unngå den filosofi og unnskyldning at det som før var luksus, nå er nødvendigheter. De er ikke nødvendigheter med mindre vi gjør dem til det. Mange påtar seg langsiktig gjeld bare for å oppdage at situasjonen endres: man blir syk eller skadet, firmaer går konkurs eller nedbemanner, man mister arbeidet, naturkatastrofer rammer. Av mange grunner kan man ofte ikke lenge nedbetale stor gjeld. Gjelden blir som et damoklessverd som henger over vårt hode og truer med å tilintetgjøre oss.

Jeg oppfordrer dere innstendig til å leve innenfor rammen av deres midler. Man kan ikke alltid bruke mer enn man tjener og være solvent. Jeg lover at dere da vil bli lykkeligere enn om dere stadig må bekymre dere for hvordan dere skal klare neste avdrag på en unødvendig gjeld.”¹⁰

Kan dere se hvordan Guds visdom kan komme i konflikt med verdens visdom? Valget var *ikke* så opplagt da alt virket så gunstig.

Det er mye vi kan lære nettopp nå om visdom. Jeg lover dere at Herrens velsignelser vil være med dere når dere søker visdom – Guds visdom.

Mange medlemmer av Kirken ønsker at de hadde lyttet bedre.

Dette er Guds visdom.

Jeg foreslår at dere tar for dere noen av de sakene dere er opptatt av. Trekk en strek nedover midten av et papirark. Lag en liste over verdens visdom på venstre side og Guds visdom på høyre side. Skriv ned de sakene som er i konflikt med hverandre.

Hvilke valg tar du?

I kapittel 45 av Lære og pakter, som omhandler hendelsene som leder opp til Frelserens annet komme, forteller Herren igjen historien om de ti jomfruer og gir oss deretter følgende ord: "For de som er kloke og har mottatt sannheten og har antatt Den Hellige Ånd som sin veileder og ikke er blitt ført vill, sannelig sier jeg dere, de skal ikke bli hugget ned og kastet i ilden, men skal utholde dagen" (L&p 45:57).

La oss trakte etter Guds visdom. For tiden opplever vi vanskelige økonomiske tider i verden, og det gir oss noen bekymringer når vi panlegger jobb, karriere og inntekt.

Men det venter mange gode og fremgangsrike dager foran oss. Det er mye vi kan lære nettopp nå om visdom. Jeg lover dere at Herrens velsignelser vil være med dere når dere søker visdom – Guds visdom. ■

Fra en tale holdt under en eksamensfest 10. april 2009 ved Brigham Young University – Idaho. Du finner hele teksten på engelsk på <http://web.byui.edu/DevotionalsAndSpeeches>.

NOTER

1. Se Andrew Lih, *The Wikipedia Revolution* (2009), xv–xvi; se også http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_comparisons; <http://wikimediafoundation.org/wiki/FAQ/en>; http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Wikipedia.
2. Se Ramona Emerson, "Facebook Users Expected to Pass 1 Billion in August: iCrossing," *The Huffington Post*, 14. jan. 2012, www.huffingtonpost.com/2012/01/13/facebook-users-1-billion-icrossing_n_1204948.html.
3. "Choruses from 'The Rock,'" i *T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays, 1909–1950* (1980), 96.
4. *Mark Twain Laughing: Humorous Anecdotes by and about Samuel L. Clemens*, red. P. M. Zall (1985), xxii.
5. Se Marion G. Romney, "Å vende kunnskap til visdom", *Lys over Norge*, nov. 1983, 7.
6. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 263.
7. I Gordon B. Hinckley, "Vi vandrer ved tro", *Liahona*, juli 2002, 81–82.
8. *Læresetninger: Joseph Smith*, 199.
9. Gordon B. Hinckley, "Til guttene og mennene", *Liahona*, jan. 1999, 65.
10. Thomas S. Monson: "Tro mot pakten", *Liahona*, mai 2006, 19.

Ta for deg noen av de sakene du er opptatt av. Trekk en strek nedover midten av et papirark. Lag en liste over verdens visdom på venstre side og Guds visdom på høyre side. Skriv ned de sakene som er i konflikt med hverandre.

Meningsfylt

UNDERVISNING I HJEMMET

*Fire måter vi
underviser våre
barn i livets
viktige leksjoner.*

**Av Darren E.
Schmidt**

Det har vært både utfordrende og givende å benytte undervisningsøyeblikk med våre åtte barn. Men fordi vi vet at “hjemmet er det første og mest effektive sted for barn å lære livets lærdommer”¹, har min hustru og jeg forsøkt å gjøre alt vi kan for å hjelpe våre barn å lære disse. Her er noen prinsipper som har vært nyttige for oss.

Gjør de beste tingene

Etter hvert som våre barn har blitt engasjert i flere aktiviteter, har det blitt mer og mer nødvendig å prioritere. Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum har minnet oss på at “bare fordi noe er *bra*, er ikke det tilstrekkelig grunn til å gjøre det... Noen ting er bedre enn gode, og det er disse tingene som skulle få førsteprioritet i vårt liv.” Han sa videre: “Foreldre skulle gå aktivt inn for å sette av tid til familiebønn, familiens skriftstudium, familiens hjemmeaften og til annet dyrebart fellesskap og tid på tomannshånd, som knytter en familie sammen og fokuserer barnas verdinormer om ting av evig verdi. Foreldre skulle formidle evangeliets prioriteringer gjennom det de gjør sammen med barna.”²

Dette har vist seg å være god veiledning for vår familie. Når min hustru og jeg har overveiet og bedt angående våre barns aktiviteter utenfor hjemmet, har det vist seg at noen som vi mente var viktige, viste seg å være

unødvendige. Jeg ble spesielt overrasket da jeg spurte våre barn om de ønsket å delta på et basketball-lag med meg som trener. Svaret deres lød: “Jeg tror ikke det,” sammen med: “Far, vi har en basketballkurv i hagen, og vi liker at du spiller sammen med oss og vi har kamper med naboene. Vi får ha ballen mye mer!”

Studer og lev ifølge Skriftene

Det er stor forskjell mellom å *lese* Skriftene og *studere* dem. Oldtidens profet Josva forkynte at vi lykkes i å studere Skriften når vi grunner “på den dag og natt” og “akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den” (Josva 1:8; uthevelse tilføyd). Vi har lykkes best med familiens skriftstudium når vi gir våre barn tid til å tenke over bestemte spørsmål og deretter oppfordrer dem til “å gjøre etter alt det som står skrevet i den”.

En kveld satt vi ute og spiste og leste i Mormons bok om nephittenes fall. Jeg følte meg tilskyndet til å spørre barna hvorfor de trodde nephittene var blitt så ugudelige. Seks år gamle Celeste sa at hun trodde nephittene og lamanittene hadde sluttet å holde sine daglige bønner. Vi var alle enige i at nephittenes fall startet med at de glemte bønn og andre tilsynelatende uvesentlige ting. I det øyeblikket slo det meg at jeg skulle oppfordre barna til å be med mer ettertanke og følelse.

Neste dag spurte jeg dem hvordan det gikk med deres bønner. Dette ga dem anledning til å fortelle om sine erfaringer og ga meg anledning til nok en gang å dele mitt vitnesbyrd om bønn. Vi har ikke alltid lykkes så godt med familiens skriftstudium, men når vi har hatt samtaler og oppfordringer til å handle som en del av vårt studium, har Skriftene blitt mer meningsfylte.

Hjelp barna å bli ansvarsbevisste

Vi har funnet det svært nyttig å gi våre barn oppdrag og la dem tenke ut detaljene selv. Når vi lar våre barn bli involvert og hjelpe til med noen av familiens avgjørelser, er det mer trolig at de deltar aktivt. De føler også at de samarbeider og utvikler

Vi har lykkes best med familiens skriftstudium når vi gir våre barn tid til å tenke over spørsmål og deretter oppfordrer dem til handle deretter.

ansvarsbevissthet. Derved lærer de å “gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet” (1&p 58:27). Her er noe som har bidratt til at våre barn har blitt mer ansvarsbevisste:

- Hjelp dem å forberede en leksjon, et skriftsted eller et talent som de selv velger, til familiens hjemmeaften.
- La dem velge en salme som alle synger under familiens skriftstudium, og be deretter et barn holde bønn.
- La dem hjelpe til med å planlegge en familietur og ha ansvar for noe til den.
- Ha et familieråd med dem om pengesaker, og la dem hjelpe til med å ta avgjørelser om innkjøp.

- Lær dem å utføre en spesiell oppgave, og la dem ha ansvaret for denne i en uke.
- Utfør et månedlig tjenesteprojekt som familie, og la dem bestemme hvem familien vil hjelpe.
- La dem etter tur bestemme hvem de vil besøke på en bestemt søndag.
- La dem bestemme en familieaktivitet til en kveld i løpet av måneden.

opplever. Vi kom til sengs noe senere enn vanlig, men gleden jeg opplevde var vel verdt ethvert offer av søvn.

“En av våre viktigste anledninger er å svare et barn når det oppriktig stiller spørsmål, for de spør ikke *alltid*, de er ikke *alltid* lærevillige, de vil ikke *alltid* lytte,” sa eldste Richard L. Evans (1906–71) i De tolv apostlers quorum. “Ofte må vi rette oss etter *deres* betingelser,

når det passer *dem*, og ikke alltid etter *våre* betingelser og når det passer oss... Hvis de føler at de kan ha tillit til oss når det gjelder trivielle spørsmål, vil de kanskje senere ha tillit til oss når det gjelder viktigere saker.”³

Vokt dem

Til tider har min hustru og jeg følt oss som gjeterer som driver inn våre barn til bønn eller skriftstudium. Men andre ganger har vi følt en god ånd når vi virkelig har voktet dem og vist omsorg for vår lille flokk. Hvis vi ikke er forsiktede, kan vi lett gå glipp av disse stundene.

Jeg opplevde en slik stund da jeg hjalp våre barn til sengs. En av mine sønner spurte: “Pappa, hva frister deg?” Jeg ble forbløffet over spørsmålet.

Deretter sa han: “Vi har snakket om hva som frister oss, og vi lurte på hva som frister deg.”

Jeg visste at dette ville være en ideell stund å undervise dem, men jeg var utkjørt etter en lang arbeidsdag. Jeg følte meg ikke opplagt til en dyp samtale med to gutter så sent på kvelden, spesielt ikke siden det var skole neste dag.

Men jeg kom til å tenke på historien om Frelseren ved brønnen. Selv etter å ha gått omtrent 50 kilometer tok han seg tid til å undervise kvinnen fra Samaria (se Johannes 4). Jeg kom til at dette kunne være en av de gode stundene, så jeg satte meg ned og spurte dem om de trodde det var synd å bli fristet. Det ble en lang pause, og deretter begynte vi å snakke og lytte til hverandre. Jeg fortalte dem om Frelserens møte med Satan (se Matteus 4) og bar vitnesbyrd om velsignelsene ved å stå imot fristelse.

Det var en av de spesielle stunder som foreldre

Utvalgt og hjulpet av Herren

Det ansvar det er å våke over Guds barn, er et tungt ansvar. Hver gang jeg føler meg utilstrekkelig som far, minnes jeg noe som eldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i De tolv apostlers quorum sa en gang: “Den samme Gud som plasserte stjernen i en nøyaktig bane tusen år før den viste seg over Betlehem for å markere Jesu-barnets fødsel, har viet minst like stor oppmerksomhet til plasseringen av hver enkelt av oss i nøyaktige baner, slik at vi kan, hvis vi vil, opplyse omgivelsene i vårt eget liv, slik at vårt lys ikke bare kan lede andre, men også varme dem.”⁴

Denne uttalelsen oppløfter meg når jeg er mismodig. Den gir min hustru og meg mot og tillit til våre evner som foreldre, idet vi vet at våre barn har blitt plassert innen vår “bane” av en bestemt grunn og at vår himmelske Fader har tillit til oss.

Måtte Han velsigne deres familie når dere lærer evangeliet sammen, hjelper deres barn å bli ansvarsbevisste og benytter disse dyrebare undervisningsøyeblikkene. ■

NOTER

1. David O. McKay, i *Family Home Evening Manual* (1968), iii.
2. Dallin H. Oaks: “Bra, bedre, best,” *Liahona*, nov. 2007, 104, 105.
3. Richard L. Evans, “The Spoken Word,” *Ensign*, mai 1971, 12.
4. Neal A. Maxwell, *That My Family Should Partake* (1974), 86.

VERDIEN AV UTDANNELSE

Utdannelse er en vesentlig del av evangeliet og av å forberede seg til å delta i samfunnet og sørge for seg selv og familien.¹ Eldste Craig A. Cardon i De sytti snakker om betydningen av utdannelse på side 54–55 i dette nummeret.

“I denne stadig mer komplekse verden er utdannelse noe av det viktigste man kan erverve seg i livet,” skriver han. “Selv om det er riktig at mer utdannelse generelt sett leder til større verdslig belønning, er den største verdi av mer kunnskap anledningen den gir oss til å øve større innflytelse når det gjelder å oppnå Herrens hensikter.”

I *Til styrke for ungdom* står det: “Din utdannelse skulle innbefatte åndelig lærdom. Studer Skriftene og ordene fra profeter i de siste dager. Delta i Seminar og Institutt. Fortsett gjennom hele livet å lære om vår himmelske Faders plan. Denne åndelige lærdom vil hjelpe deg å finne svar på livets utfordringer og vil innby Den hellige ånd til å være din ledsager.”²

Forslag til hvordan man underviser ungdom

- Les avsnittet om utdannelse i *Til styrke for ungdom*. Fortell om dine egne positive erfaringer med skole og med studium av evangeliet. Dette gjør at du kan drøfte denne normen med din

tenåring og besvare spørsmål han eller hun har.

- Hjelp tenåringen din å sette seg mål for yrke og utdannelse basert på hans eller hennes talenter og interesser. Hjelp ham eller henne å identifisere noe de må gjøre for å begynne å arbeide med disse målene.
- Overvei å ha en familiens hjemmeaften om hvor viktig utdannelse er (en god kilde er en artikkel av eldste Dallin H. Oaks og Kristen M. Oaks, “Lærdom og siste-dagers-hellige”, *Liahona*, apr. 2009, 26–31).
- Gå til youth.lds.org og klikk på “For the Strength of Youth” under Youth Menu. Under “Education” finner du skriftsteder om utdannelse, videoer (se for eksempel “Surfing or Seminary?”), Mormon Channel radioprogrammer, spørsmål og svar og artikler, inkludert taler av generalautoriteter.

Forslag til hvordan man underviser barn

Det er morsomt å lære noe nytt, men å lære kan også være vanskelig. Denne månedens nummer inneholder en historie som kalles “Klar til å lese” (side 66). Historien beskriver en pike med dysleksi som strever med å lese høyt, og hvordan barna i Primær

SKRIFTSTEDER OM Å LÆRE

Ordspråkene 4:7

2 Nephi 9:29

Alma 37:35

Lære og pakter 88:77–80

oppmuntret henne til å gjøre sitt beste. Overvei å lese denne historien sammen med dine barn og snakke sammen om følgende spørsmål:

- Hva følte Mary da hun prøvde å gjøre noe vanskelig? Hvorfor er det viktig å fortsette å lære selv om det er vanskelig?
- Hva gjorde de andre barna for å hjelpe Mary? Hva kan du gjøre for å hjelpe andre å lære hjemme, i kirken og på skolen? ■

NOTER

1. Se *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 9.
2. *Til styrke for ungdom*, 10.

Unge kvinner og beslutningen om å reise på misjon

På generalkonferansen i oktober 2012 bekjentgjorde president Thomas S. Monson at “dyktige, verdige unge kvinner som har et ønske om å tjene, kan anbefales til misjonærtjeneste fra de fyller 19, istedenfor 21 år”. Han sa at selv om unge kvinner “ikke [er] under samme forpliktelse til å tjene som de unge mennene”, yter de “et verdifullt bidrag som misjonærer, og vi er takknemlige for deres tjeneste”.¹

Hvordan avgjør en søster om hun skal reise på misjon eller ikke? Følgende beretninger handler om hvordan søstre ble ledet av Ånden i å avgjøre hvilken vei som var riktig for dem.

Det manglende leddet

Hvis noen hadde spurt meg da jeg var liten om jeg ville reise på misjon, ville jeg ha sagt nei. Mitt hjerte myknet for ideen etter hvert som jeg ble eldre, delvis fordi jeg hadde sett mine eldre søsken tjene. Men jeg tenkte fremdeles egentlig aldri på det som noe jeg ville gjøre.

Da jeg fylte 21, begynte jeg å lure på om jeg skulle reise på misjon, men jeg ba aldri oppriktig angående det. Ettersom tiden gikk, begynte jeg å føle at noe manglet. Jeg fortalte min mor hva jeg følte, og hun foreslo at jeg skulle vurdere å reise på misjon. Hun sa at da hun var på min alder, hadde hun de samme følelsene som meg. Å reise på misjon var svaret for henne, så kanskje det var mitt svar også.

Hvordan disse unge voksne kvinnene anvendte profesjonelle råd angående misjonærtjeneste på heltid.

Jeg var livredd for å be angående en misjon. En av grunnene til at jeg aldri hadde vurdert en misjon før, var at jeg ikke trodde jeg var sterk nok til å gjøre det. Jeg måtte forlate mine bekvemmeligheter og kanskje lære et nytt språk. Dessuten trodde jeg ikke at jeg kunne evangeliet godt nok til å undervise i det. Men da jeg ba med en hensikt, følte jeg min frykt smelte bort. Svaret jeg fikk, var overveldende: Herren elsket meg, og han ville at jeg skulle reise på misjon.

Jeg ble overrasket over selvtilliten jeg følte etter at jeg fikk mitt svar. Jeg følte meg ikke lenger nervøs eller uskikket. I stedet gledet jeg meg til å forkynne evangeliet, og jeg begynte å arbeide med misjonspapirene mine. Jeg ble snart kalt til Utah Salt Lake City Temple Square misjon.

Rebecca Keller Monson

Et misjonærliv

Da jeg var 17, begynte folk å spørre meg om jeg hadde tenkt å reise på misjon. Jeg hadde ikke bestemt meg ennå, så jeg unngikk alltid å svare.

Men etter hvert som min 21-årsdag nærmet seg, begynte jeg å tenke på det. Jeg leste min patriarkalske velsignelse, snakket med mine foreldre og ba.

Ønsket kom aldri. Jeg følte aldri at jeg trengte å reise på misjon. Jeg tenkte på rådet fra president Gordon B. Hinckley

ÅPENBARINGENS ÅND

“Når et valg vil gjøre en reell forskjell i vårt liv ... og når vi lever i harmoni med Ånden og søker hans veiledning, kan vi være sikre på at vi vil få den veiledningen vi trenger for å nå vårt mål. Herren vil ikke la oss være uten hjelp.”

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum, “Revelation,” i *Brigham Young University 1981-82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), 26.

(1910-2008), som sa at selv om misjonærsøstre er velkommen, er de ikke “forpliktet til å reise på misjon”.² Jeg kom også til å tenke på Herrens ord i Lære og pakter: “Hvis dere har et ønske om å tjene Gud, da er dere kalt til arbeidet” (4:3).

Dette skriftstedet hjalp meg å bestemme meg for ikke å reise på misjon. Da jeg fortalte Herren i bønn om min beslutning, følte jeg fred og en bekreftelse på at det fantes måter jeg kunne være misjonær på uten heltidstjeneste. Jeg har siden oppdaget at jeg kan bære mitt vitnesbyrd på mange måter – gjennom en samtale om Herrens milde barmhjertighet, når jeg går ut som besøkende lærerinne eller når jeg gjør slektshistorie og tempelarbeid. Jeg vier meg til misjonærarbeid ved å gjøre mitt beste for å etterleve evangeliet og følge Åndens inspirasjon.

Amy Simon

Godt mot

I begynnelsen av 2010 strevde jeg med noen prøvelser og gikk en tur for å klarne tankene. Mens jeg gikk, følte jeg Ånden hviske at jeg ikke skulle bekymre meg om fortiden, men i stedet tenke på min fremtid. Akkurat da jeg begynte å revurdere mitt mål om å fullføre studiene, ble jeg tilskyndet til å tenke på misjon. Jeg hadde aldri tenkt på misjon før, men da tanken fikk feste, gjorde en begeistring for og et ønske om å tjene det samme. Jeg bestemte meg imidlertid for at jeg ville ha litt mer tid til å tenke på en så stor avgjørelse.

De neste månedene var fylt med tilskyndelser til å reise på misjon. Selv om jeg fortsatt følte det samme ønsket og den samme begeistringen når tilskyndelsene kom, følte jeg samtidig tvil og frykt. Jeg visste at kvinner oppfordres til å tjene hvis de ønsker det, men

ikke er forpliktet til å gjøre det. I løpet av denne tiden fikk jeg prestedømsvelsignelser som fortalte meg at Herren ville være tilfreds uansett hva jeg valgte.

Sommeren etter hadde jeg en romvenninne som hadde vært på misjon. Hun sa at hun også følte frykt før, og til og med etter at hun bestemte seg for å tjene. Hun hjalp meg å forstå at Ånden ikke snakker gjennom tvil og frykt (se 2 Timoteus 1:7). Mens vi snakket, rørte Ånden ved meg. Jeg gikk tilbake til rommet mitt og leste et brev fra en venn som var på misjon. Brevet oppfordret meg til å lese Josva 1:9, og jeg følte Ånden oppmuntre meg til å slå det opp.

Ordene gjennomboret min sjel: “Vær frimodig og sterk! Frykt ikke, og vær ikke redd! For Herren din Gud er med deg i alt det du tar deg fore.” Jeg følte at Herren talte direkte til meg. Jeg visste at jeg kunne reise på misjon. Jeg trengte ikke å frykte – jeg ville ikke gjøre det alene. Herren ville være med meg.

En måned senere fikk jeg mitt kall til Filippinene Iloilo misjon, der Josva 1:9 var misjonens tema.

Kristen Nicole Danner

En annerledes misjon

Jeg hadde planlagt hele mitt liv å reise på heltidsmisjon. Men da jeg studerte ved Brigham Young University (Utah), begynte jeg å bli nervøs. Hvordan kunne jeg vite om jeg egentlig var ment å reise på misjon? Jeg tilbragte året

før min 21-årsdag med å bønnfalle min himmelske Fader om å fortelle meg om jeg skulle reise. Så sa en av mine religionsprofessorer noe som forandret mitt liv: "Herren kan ikke kjøre en parkert bil." Jeg bestemte meg for å handle.

Jeg sendte inn mine papirer, fikk mitt kall, kjøpte misjonærklær og kjørte hjem fra Utah til North Carolina – alt mens jeg forberedte min misjon med inderlig bønn, studium og faste.

Etter at jeg kom hjem til North Carolina, kom en ung mann jeg hadde møtt på skolen, for å besøke meg, og vi snakket alvorlig om forholdet vårt.

Mine bønner ble inderlige og tryglende igjen, men jeg fortsatte å føle at Herren stolte på at jeg ville ta min egen beslutning. Jeg følte ansvaret tyngte, men også den skjønne forsikringen om at så lenge jeg valgte i tro, ville Herren støtte min beslutning.

Ti dager før jeg skulle reise, fridde min venn. Jeg utsatte misjonen for å gi meg selv tid til å tenke. Da jeg bestemte meg for å forlove meg, bekreftet Ånden for min forlovede og meg at det var riktig.

Selv om jeg ikke reiste på heltidsmisjon, forandret mine forberedelser til en misjon livet mitt. Å trekke nærmere Herren hjalp meg å bli den personen han ville at jeg skulle være som hustru og mor.

Cassie Randall

Opplevelser for livet

Jeg var velsignet med et sterkt vitnesbyrd om og kjærlighet til evangeliet i ung alder, men jeg kan ikke huske et avgjørende øyeblikk da jeg visste at det var rett for meg å reise på misjon. Jeg bare visste alltid at jeg ville reise. Jeg satte meg tidlig som mål å leve på en måte som ville kvalifisere meg til å reise på misjon.

Da jeg begynte å forberede min misjonssøknad, fastet og ba jeg, og jeg gikk i templet. Mens jeg samarbeidet med biskopen, fortsatte jeg å føle den fred jeg hadde følt hele mitt liv med hensyn til å reise på misjon.

Prosessen var vanskelig til tider. Livet syntes plutselig å bli dyrere, og skolen og arbeidet ble mer krevende. Jeg studerte borte fra familien min, og det virket som om alle mine venner

var gift. Det var skremmende å innse at de jeg brydde meg om, ville fortsette å forandre seg mens jeg var borte.

Ettersom jeg ikke hadde noen spesiell åndelig begivenhet som bekreftet min beslutning om å tjene, var det lett å tvile når ting ble vanskelig. Men Herren velsignet meg etter at jeg fikk mitt kall til Chile Santiago øst misjon, med å utvikle kjærlighet til menneskene i min misjon, til og med før jeg dro. Jeg har nå erfaringer for livet som har bekreftet at en misjon var et godt valg for meg. ■

Madeleine Bailey

NOTER

1. Thomas S. Monson, "Velkommen til konferansen," *Liahona*, nov. 2012, 4-5.
2. Gordon B. Hinckley, "Til Kirkens biskoper," *Verdensomspennende opplæringsmøte for ledere*, juni 2004, 27.

SVAR PÅ SPØRSMÅL

Er alle siste-dagers-hellige nødt til å reise på misjon? Nei, all misjonærtjeneste er frivillig. Unge menn er forventet å tjene, unge kvinner ønskes velkommen og eldre og ektepar oppfordres til å tjene hvis de er i stand til det. Unge menn kan begynne sin tjeneste i en alder av 18 år og tjene i to år. Unge kvinner kan begynne i en alder av 19 år og tjene i 18 måneder. Pensjonister og ektepar kan tjenestegjøre i et bredt spekter av oppgaver fra 6 til 23 måneder.

Kirkens medlemmer anser det som et privilegium å kunne vise sin kjærlighet til andre mennesker og til Herren ved å følge hans direktiv: "Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler" (Matteus 28:19).

Du finner mer informasjon ved å gå inn på mormon.org/faq og klikke på emnet om misjonærer.

Du får mer informasjon om senior-misjonær-anledninger ved å snakke med din prestedømsleder og gå inn på lds.org/service/missionary-service.

Hvilken misjon

ville være best?

*Uansett din situasjon,
er senior-misjonæranledninger tilgjengelige for deg.*

	Heltidsmisjon	Tjenestemisjon	Langsiktig frivillig
Hvem kan tjene?	Eldre ektepar, eldre søstre	Eldre ektepar, eldre brødre, eldre søstre	Alle
Må være et tempelverdig medlem?	Ja	Ja	Nei
Tidsbruk	Mer enn 32 timer i uken	Mellom 8 og 32 timer i uken	Mindre enn 8 timer i uken
Engasjementets varighet	6-23 måneder	6-24 måneder (kan tjene lenger med stavspresidentens godkjenning)	Uansett lengde
Yrkesforhold	Vanligvis pensjonert	Kan være pensjonert eller fortsatt i arbeid	Kan være pensjonert eller fortsatt i arbeid
Plassering	Borte hjemmefra	Nær hjemmet eller hjemme	Hjemme
Økonomi	Må ha råd til misjonen vedkommende blir kalt til. Må betale for bolig (opp til US \$ 1400 pr. måned for ektepar), helse- og tannlegeforsikring, transport innenfor misjonen, personlige utgifter	Må ha råd til misjonen vedkommende blir kalt til. Må betale for bolig, helse- og tannlegeforsikring, transport, personlige utgifter	Må dekke egne utgifter

FOTO: ROBERT CASEY

JEG DELER MITT LYS

Det var en uvanlig dag i det sydlige California i USA, med torden, lyn, pøsende regn og trykkende hete. Jeg gledet meg til å slappe av og se en film hjemme i mitt luftavkjølte hus. Men akkurat da jeg satte meg ned, følte jeg at jeg skulle ringe min venninne Sherrill.

Da jeg ringte, fikk jeg vite at hun hadde vært uten strøm siden samme formiddag. Hun var bekymret for at

den frosne maten skulle tine og at melken skulle bli ødelagt, så vi plasserte maten hennes i mitt kjøleskap.

Neste kveld sto Sherrill og jeg foran hjemmet hennes. Alle hus på hennes side av veien lå i fullstendig mørke, mens de på den andre siden av gaten hadde strøm. Det var spesielt ett hus som fanget min oppmerksomhet. Rett over på den andre siden var huset fullt opplyst, mens folk satt på verandaen og snakket, lo og hygget seg.

I dagene som fulgte, kunne jeg

ikke få den scenen ut av hodet. Kontrasten var slående: fullstendig mørke på én side av gaten og strålende lys på den andre; folk som satt i mørke, mens naboene nøt godt av lyset.

Bildet fikk meg til å undres hvor ofte jeg hadde vært som personene på den andre siden av gaten – som nøt evangeliets lys mens andre satt i mørke. Jeg så for meg at jeg satt på min veranda sammen med noen venner fra Kirken og gledet meg over evangeliets lys uten å dele det med andre.

Der jeg sto i mørket, undret jeg på hvor ofte jeg var som personene på den andre siden av gaten – som nøt evangeliets lys mens mine naboer satt i mørke.

Ethvert menneske i verden blir født med lys – Kristi lys. Som medlemmer av Kirken har vi det privilegium å forsterke dette lyset ved å dele evangeliet med andre. Frelseren sa:

“Se, tenner vel menneskene et lys og setter det under en skjepp? Nei, men i lysestaken, og det lyser for alle som er i huset.

La derfor deres lys skinne for dette folk, så de kan se de gode gjerninger dere gjør og prise deres Fader som

er i himmelen” (3 Nephi 12:15–16).

Som medlemmer av Kirken er det vårt ansvar å la vårt vitnesbyrd om Kristus skinne så alle kan se det – spesielt de som er i åndelig mørke. Etter denne opplevelsen besluttet jeg å være en slik person som vår himmelske Fader vet vil bevege seg vekk fra den behagelige verandaen og bære evangeliets lys til mine naboer som er i mørke. ■

Dolores Sobieski, California, USA

MIN FØRSTE BØNN OM DET FØRSTE SYN

Da jeg bestemte meg for å bli døpt, var det fordi noen av mine problemer ble løst mens jeg tok leksjonene. Det var ikke fordi jeg hadde bedt og mottatt et vitnesbyrd om at Mormons bok var sann eller at Joseph Smith så vår himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus. Misjonærene hadde oppfordret meg til å be om dette, men jeg gjorde det aldri. Jeg trodde ganske enkelt det misjonærene hadde lært meg.

Tre år etter at jeg var blitt døpt, sto en søster på talerstolen i kirken og delte sitt vitnesbyrd om Mormons bok og Joseph Smith. Hun ba alle overveie følgende spørsmål: “Har vi bedt oppriktig angående Mormons boks sannhet og den opplevelsen Joseph Smith hadde?” Dette spørsmålet traff meg hardt, og jeg tenkte ved med selv:

“Jeg har aldri bedt angående disse tingene, men det skulle jeg, og jeg vil.”

Jeg ble motivert til å foreta meg noe, for troen min var svak på det tidspunktet, og mitt vitnesbyrd om Skriftene var overfladisk. Den kvelden ba jeg til min Fader angående Joseph Smith og sannheten av Mormons bok.

Jeg følte ikke noe første gang jeg ba, heller ikke annen gang. For ikke å bli motløs åpnet jeg Skriftene og fant Joseph Smith – historie 1:14–17, som beskriver hvordan Joseph gikk til lunden for å holde personlig bønn:

“Jeg så en lysstøtte rett over mitt hode, klarere enn solen, stige ned inntil den hvilte på meg.

Den var knapt kommet til syne før jeg oppdaget at jeg var befridd ... Da lyset hvilte på meg, så jeg to personer.”

Da jeg leste ordene, begynte jeg å skjelve som om elektrisk strøm hadde gått gjennom hele kroppen. Straks visste jeg at Joseph Smith virkelig hadde sett vår himmelske Fader og hans elskede Sønn, Jesus Kristus. Jeg visste at vi hadde Mormons bok fordi Gud fikk den oversatt gjennom sin profet.

Jeg er takknemlig for at min himmelske Fader ga meg dette vitnesbyrd om sannheten av Det første syn. Jeg innså at hvis evangeliet ikke var blitt gjengitt, ville jeg ikke ha kjent min Forløser. Jeg vet at evangeliets fylde er sann, og jeg vet at jeg vil motta Guds løfter hvis jeg holder trofast ut til enden. ■

Jing-juan Chen, Taiwan

KAN JEG FÅ EN VELSIGNELSE?

For mange år siden fulgte jeg en bror som jeg var hjemmelærer for, bror Schaaf, til sykehuset for å gi hans hustru en prestedømsvelsignelse før hun skulle opereres. Søster Schaaf delte sykehusrommet med en kvinne som het Annie Leddar, en langtids-pasient med terminal kreft og som man ikke ventet kunne leve mye lenger.

Jeg skulle til å trekke for forhenget mellom de to sykehussengene før vi skulle starte, men så stoppet jeg. Jeg ønsket ikke å holde Annie utenfor, så jeg forklarte hva vi skulle til å gjøre

Jeg skulle til å trekke for forhenget mellom de to sykehussengene før vi skulle starte, men så stoppet jeg, for jeg ønsket ikke å holde Annie utenfor.

og spurte om hun ville være vitne til velsignelsen. Hun sa at hun gjerne ville se på. Hennes mann, som var død, hadde vært prest i en annen kirke, og hun var interessert i hva vi trodde. Bror Schaaf og jeg foretok velsignelsen mens Annie lyttet.

Noen dager senere, før søster Schaaf reiste hjem fra sykehuset, spurte Annie om også hun kunne få en prestedømsvelsignelse. Bror Schaaf og jeg dro med glede tilbake til sykehuset for å gi henne en velsignelse. Annie ble ikke helbredet for kreften, men helsen hennes ble mye bedre.

Hun var interessert i å lære mer om evangeliet, så jeg ba misjonærene gå innom sykehuset for å undervise henne. Hun lyttet til evangeliets budskap med åpent sinn og valgte å bli døpt. Hver søndag etter at hun var døpt, dro vi til sykehuset for å kjøre Annie til kirken i rullestolen.

Siden Annie var syk, var det vanskelig for henne å bevege seg omkring, men snart fant hun sin måte å tjene Herren på. Vi tok skrivemaskinen hennes med til henne, og hun tilbragte timer hver dag på sykehuset med å utføre slekthistorisk arbeid. Annie levde tre år lenger enn forventet og klargjorde mange hundre familienavn for templet før hun gikk bort.

Etter Annies død utførte søster Schaaf stedfortredende tempelarbeid for mange av Annies kvinnelige forfedre.

Så vidt jeg vet, var Annie den eneste i sin familie som ble medlem av Kirken. Hennes familie her på jorden var ikke begeistret for at hun engasjerte seg i Kirken, men jeg er sikker på at hennes avdøde familiemedlemmer var takknemlige for det stedfortredende arbeid som ble gjort for dem.

Vi vet aldri om de menneskene vi møter, er klare til å motta evangeliet. Jeg er takknemlig for at jeg fikk se et frø – sådd i Annies hjerte etter at hun hadde vært vitne til en prestedømsvelsignelse – blomstre og velsigne hundrevis av vår himmelske Faders barn. ■

Art Crater, New York, USA

MITT FØDSELS- DAGSØNSKE

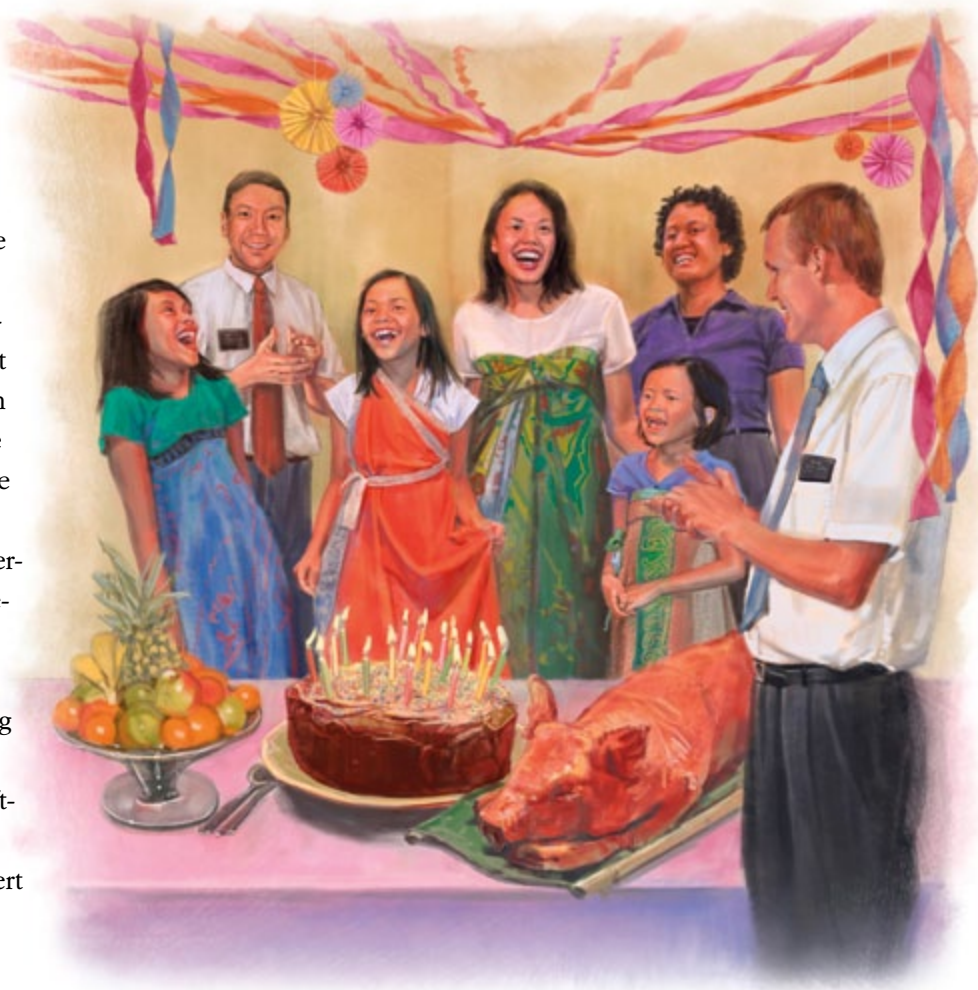
Da jeg 18 år gammel aksepterte evangeliet, forsto jeg at jeg hadde smakt en frukt som var søtere enn alt annet. Jeg følte stor glede, men jeg tenkte på mine familiemedlemmer, som gikk seg vill. Jeg sørget mye fordi jeg var det eneste medlem av Kirken i familien, men visste ikke hvordan jeg skulle åpne andres øyne og ører for sannheten.

Jeg prøvde på mange måter å overtale min familie til å lytte til misjonærene. Men jo mer jeg prøvde, dess mer nølende ble de.

Jeg ble motløs, og derfor lurte jeg på om jeg ikke skulle gå i kirken mer. Men mens jeg ba, kom et skriftsted til mitt sinn: Om dere "etterpå skulle fornekte meg, ville det ha vært bedre for dere om dere ikke hadde kjent meg" (2 Nephi 31:14). Jeg ba mer iherdig, leste i Skriftene, var tilstede på Kirkens møter og fokuserte på velsignelsene jeg mottok. Det førte til at smerten begynte å avta.

Da fødselsdagen min nærmet seg, ble jeg inspirert til å ha et selskap hjemme og invitere alle mine venner i Kirken, inkludert heltidsmisjonærene. Jeg ønsket at familien min skulle ha mer omgang med Kirkens medlemmer, som for meg syntes å være de lykkeligste mennesker i verden. For meg følte selskapet som en familiens hjemmeaften.

Etter den dagen forandret tingene seg. Misjonærene ble ønsket

Da fødselsdagen min nærmet seg, ble jeg inspirert til å ha et selskap hjemme og invitere alle mine venner i Kirken, inkludert heltidsmisjonærene.

velkommen hjem til oss og ble gode venner av familien. En dag kunn- gjorde min far at han ønsket at hele familien skulle lytte til misjonærene og gå i kirken. Jeg ble forbløffet.

Tre år etter min dåp ble hele min familie døpt. Etter dåpsmøtet bar min mor vitnesbyrd, og far takket misjonærene. Menighetens medlemmer var forundret over deres omvendelse.

Howdan skjedde det? Alle tårene

jeg felte og målene jeg satte meg, spilte en rolle. Men mest av alt ble min far formildet av misjonærenes og menighetens medlemmers kjærighet og vennskap. Alle medlemmene var misjonærer på grunn av sitt eksempel med hensyn til å etterleve Jesu Kristi evangelium. Jeg er takknemlig for dem og for min himmelske Faders plan som lar familier være sammen for evig. ■

Angelica Carbonell Digal, Filippinene

Av eldste Michael T. Ringwood

i De sytti

Tro, håp og vennskap

Ønske, tro og håp skulle tilskynde oss til å utvikle vennskap som fører til ekteskap.

“S krev du virkelig en for og imot-liste?” Spørsmålet min tenåringssønn stilte med forbauset røst, henviste til en liste han hadde funnet i en av mine dagbøker. Det var ikke en hvilken som helst gammel for og imot-liste. Det var den listen jeg hadde laget 30 år tidligere, før jeg fridde til hans mor. Jeg vet ikke hvor mange som lager en slik liste, men da jeg som 24 år gammel student overveide tanken på å gifte meg, syntes det bare riktig å gjøre det.

Jeg minnes ikke andre spørsmål den dagen fra min sønn med hensyn til vår forlovelse. Han var for opphengt i listen. Jeg kan fremdeles se ham for meg der han roper til sine søsken: “Far laget en liste om mor! Kom og se!” Men når jeg tenker tilbake, kan jeg komme på mange spørsmål han *kunne* ha stilt.

Var du ikke glad i henne? Dette spørsmålet skulle ha vært hans første. Mitt svar ville ha vært jo. Det var derfor jeg laget listen. Jeg var virkelig glad i henne og *ønsket* mer enn noe

annet at hun skulle være lykkelig. Listen gikk mer ut på å se om jeg kunne gjøre henne lykkelig enn om jeg elsket henne eller ikke.

Hadde dere det ikke morsomt sammen? Igjen ville mitt svar ha vært jo. Det var derfor jeg laget listen. Det var en måte for meg å se om mitt *håp* om at hun alltid ville ha det morsomt sammen med meg, kunne bli oppfylt.

Trodde du ikke at hun var den rette? Kanskje dette er det mest interessante spørsmålet. Jeg ville ha svart ja. Jeg *trodde* virkelig at hun var “den rette”, men jeg ville være sikker på at min tro ville få meg til å gjøre noe for at det skulle fungere.

Jeg tror ikke at jeg fullt ut forsto det på den tiden hvilken virkning min misjonspresidents undervisning om tro og dens bestanddeler ønske, tillit og håp hadde på meg mens jeg tenkte på å gifte meg. Etter som tiden har gått, har jeg forstått det bedre, og jeg er president F. Ray Hawkins svært takknemlig for hans innflytelse på meg. Jeg har fremdeles notatene

jeg tok som 20-åring da min unge misjonspresident åpnet Skriftene og forklarte elementene i tro, noe som senere kom til å påvirke den viktigste avgjørelsen i mitt liv.

Almas læresetninger om tro

Blant de tingene president Hawkins forklarte om tro, var det som Alma forkynte for de fattige blant zoramittene. Alma forklarte behovet for å ha en snev av tro, noe han beskrev som *å ønske* (se Alma 32:27). Et ønske om at noe skal skje, er en kraftfull innflytelse som får oss til å ta de nødvendige skritt for å styrke vår tro.

En annen liten del av tro er det Alma forklarte kommer av å ønske: *tiltro til Gud*. Han ba zoramittene om å la ønsket virke i dem inntil de trodde så mye at de kunne gi plass for hans ord i sitt hjerte (se vers 27). Denne kombinasjonen av ønske og tro begynner å svulme i vårt hjerte, og vi innrømmer at dette er godt. Det begynner å utvide vår sjel og opplyse vår forstand. Vi begynner å fryde oss over det. (Se vers 28.)

Håp er en annen viktig bestanddel av tro. Alma fortalte de ydmyke zoramittene at tro ikke var en fullkommen kunnskap om noe. Den var å *håpe* “på noe som ikke er sett, som er sant” (Alma 32:21; uthevelse tilføyd). Mormon forklarte likeledes at håp er en nødvendig del av tro da han sa til Moroni: “Hvordan er det mulig for dere å komme til tro uten å ha håp?”

(Moroni 7:40). Håp kan beskrives som evne til å se noe bedre i fremtiden.¹ Min liste var min måte å se inn i fremtiden på med et troens øye og, i likhet med Abraham, fastslå at “det fantes større lykke og fred” (Abraham 1:2) for meg ved at jeg giftet meg med min hustru.

Da jeg hadde fått troens bestanddel *ønske* på plass, trengte jeg *tiltro til Gud* og *håp* for at min tro skulle bli fullstendig, og jeg trengte å foreta meg noe – spørre om Rosalie ville gifte seg med meg. Listen – som viste ønske, tiltro og håp – var viktig for å gi meg mot til å gjøre det som var nødvendig for å gjøre min tro fullstendig. Jakob forkynte at tro uten gjerninger er død (se Jakobs brev 2:17). Ingen grad av ønske, tiltro eller håp ville ha hjulpet meg å finne den store lykke og fred jeg har funnet i ekteskapet, hvis disse bestanddelene ikke hadde fått meg til å stille det store spørsmål. (Dessverre, den første gangen jeg fridde, var Rosalies svar nei, men det er en historie for seg selv. I slike situasjoner – når det ikke går ifølge vår plan og på det tidspunkt vi har tenkt – spiller tro fortsatt en vesentlig del i vårt liv.) Det krevdes en del utholdenhet og tålmodighet av oss begge, og vi giftet oss virkelig senere på en snørik dag i desember 1982.

Tro er viktig i alt vi gjør, også ved stevnemøter og frieri. Ønske, tiltro og håp om at det virkelig finnes større lykke og fred i vente for oss, skulle

motivere oss til handling og til å utvikle vennskapsforhold som fører til ekteskap. *Ønsker* du å følge planen for lykke? *Tror* du at å følge planen fører til større lykke og fred? (Tro meg når jeg forteller at å følge planen og gifte seg i templet virkelig fører til større lykke og fred.) *Håper* du på et lykkelig ekteskap? Lar ditt håp deg se deg selv på en bedre plass i fremtiden? Hvis du svarer ja på disse spørsmålene, må du gjøre din tro fullstendig ved å handle. Be en eller annen ut på en “date”! Takk ja til en invitasjon til en “date”! Sett deg i situasjoner som kan føre til at du treffer andre likesinnede unge voksne. Kort sagt, følg en kurs som vil føre til større lykke og fred.

Joseph Smiths eksempel på tro

La oss se på Joseph Smith som et eksempel på tro og en som viste ønske, tiltro og håp.

Joseph ønsket å finne den sanne Jesu Kristi Kirke. Hans ønske var så sterkt at det ledet ham til Skriftene, der han leste: “Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud” (Jakobs brev 1:5). Han overveiet dette skriftstedet. Han *ønsket* visdom, og han *hadde tiltro* til at han ville motta den hvis han ba til Gud. Han gjorde det eneste logiske: Han ba og spurte Gud. Tenk over dette et øyeblikk. Joseph hadde et ønske om å kjenne sannheten. Han hadde tiltro til Jakobs ord. Han håpet på et svar. Men hvis han hadde stanset der, ville vi ikke vært her i dag. For å utøve tro måtte han gå inn i lunden og be. Jeg tror at da Joseph gikk inn i lunden for å be, ventet han å gå derfra med et svar. Han ventet kanskje ikke å se vår himmelske Fader og Jesus Kristus, men han ventet et svar.

Hvilket stort eksempel på tro! Han hadde et ønske, han hadde tillit, han håpet, og han handlet.

En 14 år gammel gutts tro forandret verden. På grunn av Josephs bønn i Den hellige lund ble himlene åpnet, og Gud talte igjen til sine barn gjennom en profet.

En av dine anledninger til å vise tro

Herren fortsetter å tale gjennom sin profet i dag. For litt mer enn halvannet år siden sa president Thomas S. Monson:

“Dere kommer til et punkt hvor det er på tide å tenke alvorlig på ekteskap og søke en ledsager som dere ønsker å tilbringe evigheten sammen med. Hvis dere velger klokt, og hvis dere går helt og fullt inn for at ekteskapet skal lykkes, finnes det ingenting i dette liv

som kan gi dere større lykke.

Når dere gifter dere, ... vil dere ønske å gjøre det i Herrens hus. For dere som bærer prestedømmet, skulle det ikke finnes noe annet alternativ. Vær forsiktige, så dere ikke ødelegger deres mulighet til å bli gift slik. Dere kan gjøre kur innenfor passende grenser og likevel ha en herlig tid sammen.”²

Ditt ønske, din tiltro og ditt håp blir kanskje ikke ført opp på en liste, slik jeg gjorde, men hvordan du enn viser disse egenskapene, vil de hjelpe deg å utvikle fullstendig tro ved å følge Herrens profet og søke en ledsager som du kan finne større lykke sammen med. Ditt ønske, din tiltro og ditt håp vil også hjelpe deg å velge klokt.

Velsignelsene ved å velge og gi næring til evig ekteskap vil la oss erfare evangeliets frukt, som Alma beskrev som “meget dyrebare, ... søtere enn alt som er søtt, og ... renere enn alt som er rent”. Han fortsatte: “Dere skal nyte av denne frukten helt til dere er mett – så dere ikke hungre, heller ikke skal dere tørste” (Alma 32:42). Istedenfor å frykte fremtiden skal du utøve slik tro som vil la deg gjøre krav på Herrens løfter. ■

NOTER

1. Se Dennis F. Rasmussen, “What Faith Is,” i Larry E. Dahl og Charles D. Tate jr., red., *The Lectures on Faith in Historical Perspective* (1990), 164.
2. Thomas S. Monson, “Prestedømmets kraft”, *Liahona*, mai 2011, 67-68.

Av eldste
Juan A. Uceda
i De sytti

MORMONS BOK - DEL DEN MED ANDRE

Jeg visste at Mormons bok var sann på grunn av tre ting jeg følte da jeg leste den.

Da jeg var 18 år, bodde jeg i Lima i Peru, der jeg ble født og vokste opp. På den tiden traff min far igjen en god venn som han ikke hadde sett på lang tid.

Far ble imponert over at vennen så yngre ut og var pent kledd. Han spurte hva som hadde skjedd med ham som hadde ført til denne forvandlingen. "Har du nettopp vunnet i lotteriet?" spurte han. Vennen svarte: "Noe bedre enn det. Nå er jeg en siste-dagers-hellig, og jeg ønsker å dele evangeliet med deg og din familie."

Far trodde han spøkte og sa: "OK, hvis du har lyst til å sende

Eldste Uceda (nr. to fra h.) med sin familie i Lima, Peru, like etter at han sluttet seg til Kirken.

misjonærene deres, så gjør det.” Men denne mannen mente alvor, og før mange dager var gått, kom misjonærene og banket på døren vår. Dette var begynnelsen til en fantastisk opplevelse.

Misjonærene fortalte oss om Mormons bok og la igjen et eksemplar så vi kunne lese den. Dette var om sommeren, og jeg var hjemme på ferie et par måneder etter å ha fullført mitt første år ved universitetet. Så

jeg tok boken om ettermiddagen og begynte å lese.

Side etter side leste jeg, jeg leste og leste og kunne ikke stoppe. Det var noe magisk ved denne boken. Jeg er glad i å lese og har lest mange bøker, men dette var annerledes. Jeg ble fengslet av boken, og da jeg hadde lest i flere timer, sa mor: “Juan, slå av lyset! Brødrene dine vil sove.” Jeg svarte: “Ja, bare et øyeblikk, bare et øyeblikk,” og jeg fortsatte å lese. Selv

etter å ha lest i mange timer, var jeg ikke sulten, ikke tørst og ønsket ikke å sove.

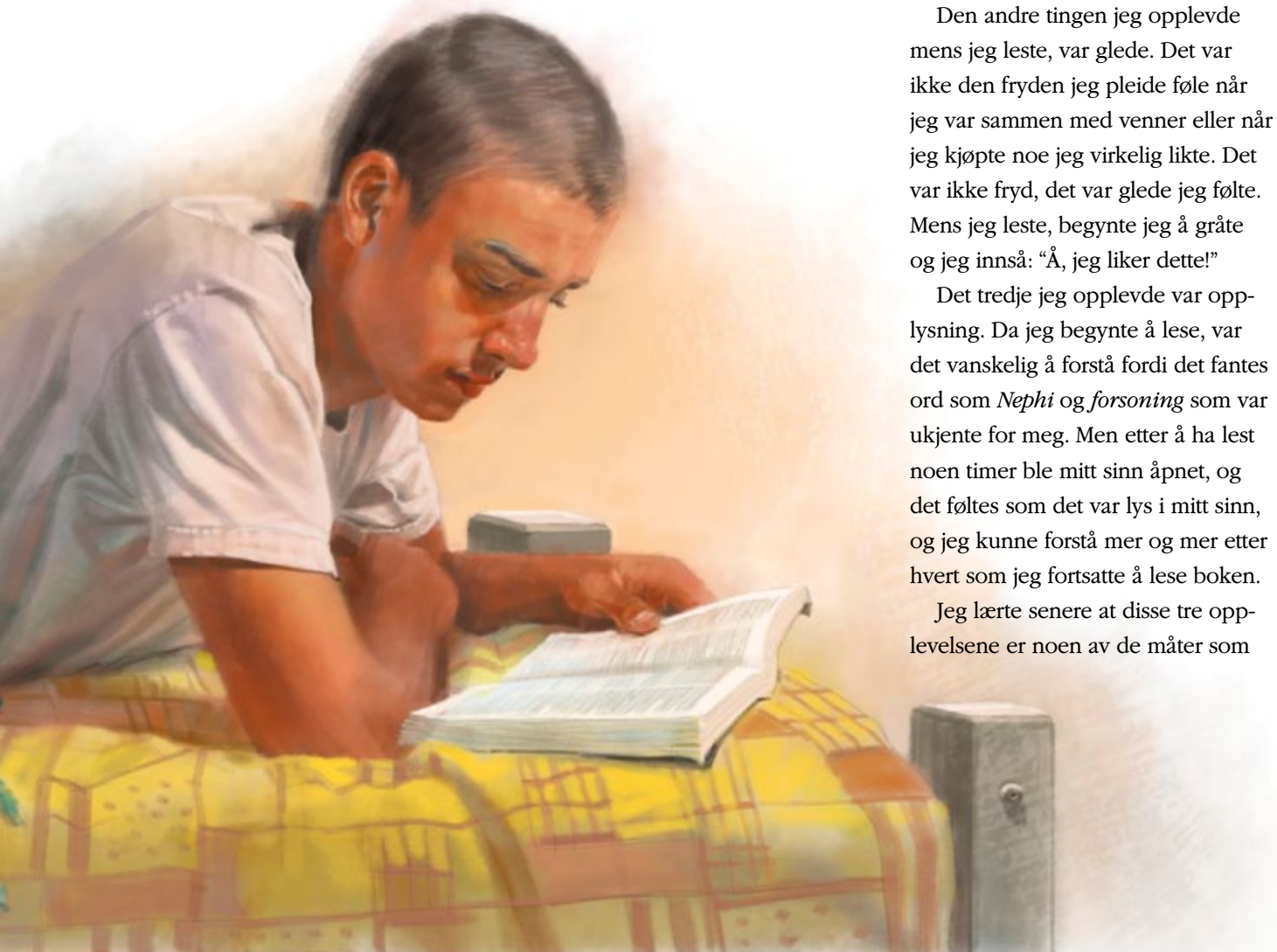
Før jeg hadde lest ut boken, visste jeg at det var noe spesielt ved den. Jeg fikk et vitnesbyrd på grunn av tre ting jeg opplevde mens jeg leste boken for første gang.

Det første som skjedde i løpet av disse timene, var at jeg følte stor fred som var forskjellig fra alt jeg hadde opplevd tidligere. Jeg følte denne freden i flere timer.

Den andre tingen jeg opplevde mens jeg leste, var glede. Det var ikke den fryden jeg pleide føle når jeg var sammen med venner eller når jeg kjøpte noe jeg virkelig likte. Det var ikke fryd, det var glede jeg følte. Mens jeg leste, begynte jeg å gråte og jeg innså: “Å, jeg liker dette!”

Det tredje jeg opplevde var opplysning. Da jeg begynte å lese, var det vanskelig å forstå fordi det fantes ord som *Nephi* og *forsoning* som var ukjente for meg. Men etter å ha lest noen timer ble mitt sinn åpnet, og det føltes som det var lys i mitt sinn, og jeg kunne forstå mer og mer etter hvert som jeg fortsatte å lese boken.

Jeg lærte senere at disse tre opplevelsene er noen av de måter som

Ånden tilkjenner seg på for oss. Jeg hadde mottatt Ånden, og jeg var klar til å bli døpt, men jeg trengte å vente til resten av familien ville motta sitt eget vitnesbyrd. Endelig, 6. april 1972 ble min mor, min søster og jeg døpt. Min far og mine andre to søsken var tilstede og var oppmerksomme på det som foregikk, og noen måneder senere ble også de døpt.

Kirken og evangeliet kom inn i mitt liv på riktig tidspunkt. Det første året på universitetet var jeg blitt utsatt for mange av menneskenes filosofier og nye ideer og levemåter som var så forskjellige fra det jeg var vant til. Mange av de verdinormer jeg hadde lært i min andre kirke gjennom barndommen, ble utfordret av de nye ideene som ble forklart meg.

Det var vanskelig for meg, for jeg ble forvirret. Det var så mye nytt som jeg følte ikke var riktig, men det var så normalt for andre. Og jeg hadde ikke nok kunnskap til å forsvare mine normer.

Etter at jeg var blitt døpt, var det annerledes for meg å dra tilbake til universitetet. Nå hadde jeg noe å si og reagere vennlig overfor andre. Jeg kunne trygt si: "Nei takk, jeg tror ikke dette er noe for meg." Og nå visste jeg hvorfor jeg måtte si det. Kirken og Mormons bok kom til meg i riktig tid. Jeg er i sannhet takknemlig for at de forandret mitt liv.

Jeg ble velsignet for min beslutning om å bli medlem av Kirken. I Kirken møtte jeg mine beste venner. Jeg hadde vært svært sjenert, og jeg foretrakk å være alene, studere, lese mine bøker og hygge meg for meg selv. Men da Kirken kom inn i mitt liv, lærte jeg hva en sann venn er. Jeg fant en fantastisk ung kvinne i Kirken som ble min hustru. Jeg fant

prestedømsledere og mennesker som brydde seg om meg. I Herrens kirke fant jeg det jeg trengte.

Det er mange mennesker som ville finne det de trenger i Kirken. Vær ikke redd for å åpne munnen når du er sammen med dine venner, og si: "Jeg tror dette. Jeg ønsker å dele dette med deg." Noen ganger hører du voksne si hva som er riktig og galt, men når du har en venn på din alder som sier det samme, følger du den personen. Av en eller annen grunn lyder våre venners røst kraftigere enn voksnes. Så vær et godt eksempel, for du vet aldri om en Juan Uceda er der og venter. Du vil aldri vite det med mindre du åpner munnen og sier: "Juan, jeg vil gjerne invitere deg med til min kirke. Jeg ønsker at du vil lese denne boken." Hvis du gjør noe så enkelt, kan du kanskje forandre liv. ■

Etter at eldste Uceda var blitt medlem av Kirken, fikk han mange anledninger til å bære vitnesbyrd om Mormons bok som heltidsmisjonær i Peru. Over t.v.: Eldste Uceda (t.h.) står sammen med en konvertittfamilie han underviste. Under, t.v.: Eldste Uceda (bakerste rad, t.h.) samles med andre misjonærer utenfor en kirkebygning.

Lære og pakter 87:8

Dette års GUF-tema lærer oss hvor vi skal stå for å være sikre.

Stå på hellige steder

“Herren oppfordrer oss: ‘Hold dere nær til meg, og jeg vil holde meg nær til dere. Søk meg flittig, og dere skal finne meg.’ Hvis vi gjør det, vil vi føle hans Ånd i vårt liv, og vi vil få et ønske om og mot til å stå sterkt og fast i rettferdighet – til å ‘stå på hellige steder og vær[e] urokkelige’”.

President Thomas S. Monson, “Stå på hellige steder”, *Liahona*, nov. 2011, 86.

Den kommer hurtig

“Vi skulle se etter tegnene [på Kristi annet komme], vi skulle leve så trofast vi bare kan ... Men vi må ikke bli handlingslammet bare fordi den begivenheten og alt som skal skje rundt den, befinner seg der ute i fremtiden et sted. Vi kan ikke slutte å leve. Vi skulle faktisk leve et rikere liv enn vi noen gang har gjort.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “Denne største av alle evangelieutdelinger”, *Liahona*, juli 2007, 19-20.

Herrens dag

Herrens dag – Jesu Kristi annet komme

8 Derfor, stå på hellige steder og vær urokkelige inntil Herrens dag kommer, for se, den kommer ^bhastig, sier Herren. Amen.

På hellige steder

“Hva er ... ‘hellige steder’? De inkluderer visselig *templet* og trofast overholdelse av dets pakter. De inkluderer visselig et *hjem* hvor barna blir elsket og foreldrene respektert. De hellige steder inkluderer visselig våre *stillinger* som er tildelt ved prestedømsmyndighet, inkludert misjon og kall som trofast oppfylles i grener, menigheter og staver.”

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum: “Forberedelse til Det annet komme”, *Liahona*, mai 2004, 10, uthevelse tilføyd.

Vær urokkelige

Her er noen måter å forsikre seg om at noe er urokkelig:

- *Et anker* – “Håp ... er et anker for menneskenes sjeler” (Ether 12:4).
- *En solid grunnvoll* – “Det er på vår Forløseres klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll, ... [som] er en sikker grunnvoll” (Helaman 5:12).
- *Et sikkert fotfeste* – Du kan ikke stå med én fot i Sion og én fot i verden, for “en tvesinnet mann, [er] ustø på alle sine veier” (Jakobs brev 1:8).
- *Teltpluggen* – Stavene til Sions telt hjelper Kirken å stå høyreist og godt forankret, samtidig som den gir oss ly: “Innsamlingen til Sions land og til hennes staver kan tjene som et forsvar og en tilflukt fra stormen” (L&p 115:6).

Red.anm.: Denne siden er ikke ment som en altomfattende forklaring av det utvalgte skriftstedet, men tar isteden sikte på å være et utgangspunkt for ditt eget studium.

2013 GUFES TEMA

STÅ PÅ HØYERE GRUNN

Av David L. Beck

Unge menns generalpresident

GUFs tema for 2013 er hentet fra Lære og pakter 87:8: “Derfor, stå på hellige steder og vær urokkelige inntil Herrens dag kommer.” Det spørsmålet jeg håper enhver ung mann vil overveie gjennom det kommende år, er: *Står jeg på hellige steder?*

Når jeg har hatt møter med tapre unge menn over hele verden, har jeg fått førstehånds kjennskap til hvordan mange tusen av dere allerede gjør dette på så mange måter. Dere står på de helligste steder hver gang dere går inn i templet for å utføre dåp for avdøde. Jeg oppfordrer dere til å benytte enhver anledning til å gå inn i templet og til alltid å være verdige til dette. Hver dag når dere utfører deres plikt overfor Gud, står dere på hellige steder og er i stand til å oppløfte andre. Dere står på hellige steder når dere forbereder, velsigner og deler ut nadverden hver søndag. Du står på hellige steder når du deler evangeliet med andre og når du handler som fastboende tjener – en som alltid er i stand til, villig og verdig til å tjene og styrke andre.

Som bærer av Det aronske prestedømme har du fått ansvar for å advare, forklare, formane, undervise og innby alle til å komme til Kristus (se L&p 20:59). President Harold B. Lee (1899–1973) sa: “Man kan ikke løfte en annen sjel før man står på høyere grunn enn vedkommende... Man kan ikke tenne en flamme i en

annen sjel, med mindre den brenner i ens egen sjel.”¹ Unge menn, dette betyr at dere stadig skulle gå inn for å styrke deres vitnesbyrd og alltid være villige til å dele det med andre.

Du har et hellig ansvar for å være et redskap i Herrens hender. Når du ber og studerer Skriftene, gjør ditt ytterste for å holde budene og lytter til Åndens tilskyndelser, vil du befinne deg på høyere grunn. Da kan ethvert sted der du befinner deg, bli et hellig sted. Når det så oppstår spesielle situasjoner, vil du ha styrke, mot og evne til å bidra til å oppløfte andre. Du vil ha den kraft og beskyttelse som Herren lover de som står på hellige steder.

Jeg elsker det president Thomas S. Monson sa om disse løftene da han forsikret oss om at når vi holder oss nær til Herren, “vil vi føle hans Ånd i vårt liv, og den gir oss ønsket og motet til å stå sterke og faste i rettferdighet – å ‘stå ... på hellige steder og være urokkelige’ (L&p 87:8).

Mens forandringens vinder virvler rundt oss og samfunnets moralske karakterstyrke fortsetter å brytes ned foran øynene våre, måtte vi huske Herrens fantastiske løfter til dem som stoler på ham: ‘Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg’ (Jesaja 41:10).”² ■

NOTER

1. Harold B. Lee, “Stå i på hellige steder”, *Lys over Norge*, mars 1974, 126.
2. Thomas S. Monson, “Stå på hellige steder”, *Liahona*, nov. 2011, 86.

“STÅ PÅ HELLIGE
STEDER OG VÆR
UROKKELIGE ...”

(SE L&P 87:8).

HELLIGE STEDER I DITT LIV

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners generalpresident

Arets GUF-tema oppfordrer deg til å gå ut av verden og inn i Guds rike. Som president Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum, har sagt, lever vi på fiendeterritorium.¹ “Stå på hellige steder” er nøkkelen til å overleve.

Dette temaet innbyr til viktige spørsmål: Hva er et hellig sted? Hvor er et hellig sted? Hvordan kan vi stå på hellige steder? Hvordan kan vi gjøre steder der vi vanligvis befinner oss, mer hellige? Når du søker svar på disse spørsmålene, vil svarene være en rettleiding for din omgang med andre, ditt valg av aktiviteter og din påkledning, dine ord og handlinger.

Du har forpliktet deg til å styrke ditt hjem og din familie. Gjør ditt beste for å gjøre ditt hjem til et hellig sted, fylt med Herrens ånd. Du kan støtte opp om familiebønn og skriftstudium.

Ditt rom kan være et hellig sted som innbyr Ånden. Ville profeten betrakte ditt rom som et hellig sted hvis han så det? Gjør du det?

Vi kan stå på hellige steder når vi går til kirken. Skriftene lærer oss at Sions menigheter og staver er hellige steder som vil “tjene som et forsvar og en tilflukt fra stormen” (L&p 115:6).

Det helligste sted på jorden er templet. President Thomas S. Monson har sagt: “Mine unge venner

i tenårene, dere skulle alltid ha templet som mål. Ikke gjør noe som vil hindre dere i å komme inn og ta del i de hellige og evige velsignelsene som finnes der. All ros til de av dere som allerede går i templet regelmessig for å utføre dåp for de døde.”² Vær alltid verdig til å ha en gyldig tempelanbefaling, også hvis et tempel er langt borte.

Hvor som helst du er der Ånden er tilstede, kan være et hellig sted. President Harold B. Lee (1899–1973) sa at hellige steder handler mer om *hvordan* man lever enn *hvor* man lever.³ Hvis du lever verdig til alltid å ha Den hellige ånd som din ledsager, da står du på et hellig sted.

Alle templer har inskripsjonen “Helliget Herren”. Søk alltid å stå på hellige steder. Når du etterlever normene, ber daglig og leser Skriftene – spesielt Mormons bok – vil du føle at du blir ledsaget av Den hellige ånd. Herren selv lover deg: “For sannelig sier jeg dere, at store ting venter dere” (L&p 45:62). Jeg er enig og vitner om at dette er sant! ■

NOTER

1. Se Boyd K. Packer, “Hvordan overleve på fiendeterritorium” *Liahona*, Oct. 2012, 34-37.
2. Thomas S. Monson, “Det hellige tempel – et fyrtårn for verden”, *Liahona*, mai 2011, 93.
3. Se *Lære og pakter, elevhåndbok: Religion 324 og 325*, 2. utg. (leksjonsbok for Kirkens skoleverk, 2001), 196.

Av Adam C. Olson

Kirkens tidsskrifter

HVA AGUNG LÆRTE

AV
BADMINTON

En indonesisk tenåring lærer at å ha håp gjør at han ikke gir opp.

Det er en typisk fuktig dag i Yogyakarta i Indonesia, og svetten renner fra Agungs panne mens han venter på at motspilleren skal serve. Badmintonkampen er jevn, og 15-åringen ønsker å vinne.

Etter noen raske slag frem og tilbake sender motspilleren fjærballen håpløst langt utenfor Agungs rekkevidde. Agung ønsker ikke å gi seg når kampen er så jevn, og slenger seg etter ballen, men rekker ikke helt, og han blør etter å ha sklidd over sementbanen.

Det er lett å se at han liker å spille badminton og konkurrere. Man Agung drømmer ikke om å bli profesjonell badmintonspiller. Han skal ikke måtte velge mellom å serve i badminton under OL eller tjene på en misjon. Han innrømmer selv at han ikke er spesielt dyktig i idrett. Hvorfor prøver da denne lille tenåringen med det store smilet så hardt? Håp.

“Jeg tror jeg kan bli bedre,” sier han.

En grunn til håp

Håp er grunnen til at vi gjør mange ting. Vi mosjonerer fordi vi håper vi kan bli sterkere og sunnere. Vi øver på et musikkinstrument fordi vi håper vi kan lære å spille bra. Agung trener badminton fordi han håper han kan bli bedre.

“Hvis jeg ikke hadde noe håp om å bli bedre og noen gang vinne, ville det være lett å gi opp,” sier Agung.

Håp er et vesentlig element i frelsesplanen. Håp om at vi kan bli tilgitt, får oss til å omvende oss og prøve igjen etter at vi har sviktet med hensyn til å holde et bud.

Satans angrep på håp

To av Satans beste våpen mot oss er tvil og motløshet. Han var ikke i stand til å forpurre vår himmelske Faders plan ved å stanse forsoningen. Men han kan fremdeles prøve å forpurre forsoningens lutrende effekt i vårt liv hvis han kan stjele vårt håp om at vi kan få tilgivelse.

“Satan ønsker at vi skal tape håpet,” sier Agung, “for når vi gir opp, fjerner vi oss langt fra vår himmelske Fader.”

Men når Satan lykkes i å gjøre oss motløse, er det mulig å fatte håp igjen.

Fatt håp

Når vi trenger håp for fremtiden, kan vi se på fortiden. Agung bruker et eksempel fra skolen som har lært ham dette. “Jeg har sett at når jeg studerer hardt, kan jeg gjøre det bra til eksamen,” sier han. “På grunn av den erfaringen har jeg håp om at hvis jeg trener hardt, kan jeg gjøre det bedre i badminton,” sier han. “Min erfaring gir meg håp.”

Når vi trenger håp i Jesus Kristus, kan vi finne det både i våre tidligere erfaringer med forsoningens kraft (se Romerbrevet 5:4) og andres erfaringer, innbefattet slike du kan høre på nadverdsmøtet, i en Søndagsskoleleksjon, i *Liahona* eller Skriftene (se Jakobs bok 4:4-6).

Når vi studerer profetenes fortrøstningsfulle ord, ber om den åndelige gave håp og lærer å gjenkjenne Frelserens kraft i vårt liv, styrkes vår tro på ham og også vårt håp om at han vil hjelpe oss i fremtiden.¹

Gi aldri opp

Agung vet at han sannsynligvis aldri blir profesjonell idrettsmann, men han vet at så lenge han fortsetter å prøve,

er det håp om at han kan bli bedre.

Han har lært at håpets store kraft er følgende: “Så lenge du aldri gir opp, finnes det håp,” sier han.

I livet er Jesu Kristi forsoning den ypperste kilde til håp. Takket være forsoningen kan vi omvende oss når vi gjør feil. Det betyr også at takket være forsoningen har vi ikke mislykkes i livets prøve når vi begår en feil, med mindre vi gir opp å prøve å omvende oss og adlyde.

Det er grunnen til at Agung fortsetter å invitere sin far til kirken hver søndag. Det er grunnen til at han prøver å stå frem for det som er riktig, også når hans venner ikke gjør det. Det er grunnen til at han tar den en time lange sykkelturen frem og tilbake til møtehuset så ofte til Seminar, GUF, søndagens møter, misjonærforberedelsesklasser og for å hjelpe til å gjøre rent i bygningen.

“Det er ikke lett å prøve å ligne Jesus,” sier Agung. “Noen ganger blir jeg mismodig, men jeg gir ikke opp. På grunn av Hans offer for meg har jeg håp om at jeg kan bli bedre.”

Takket være forsoningen finnes det håp. Og på grunn av håp kan forsoningen forandre vårt liv. ■

NOTE

1. Se Dieter F. Uchtdorf, “Håpets uendelige kraft”, *Liahona*, nov. 2008, 21-24.

ET LØFTE OM HÅP

“Fordi Gud har vært trofast og holdt sine løfter før, kan vi ha et trygt håp om at han vil holde sine løfter til oss både nå og i fremtiden.”

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, “Håpets uendelige kraft”, *Liahona*, nov. 2008, 23.

Utdannelse

Økt kunnskap gir oss mulighet til å øve større innflytelse når det gjelder å oppnå Herrens hensikter.

Med et sterkt ønske og stor bekymring for deres sjelers velferd talte Jakob til Nephis folk “om de ting som er og som skal komme” (2 Nephi 6:4). Dette var hans folk, og han elsket dem. Han fortalte dem hvem de egentlig var og om Herrens løfter angående dem. Da han underviste dem om Frelseren, utbrøt han: “Hvor stor er ikke Guds hellighet! For *han vet alle ting*, og det er ikke noe som han ikke vet” (2 Nephi 9:20; uthevelse tilføyd).

Det er verdt å huske når man overveier hvor viktig utdanning er. Mange hundre år tidligere, i en annen del av verden, søkte Abraham “etter fedrenes velsignelser” og ønsket også “å være en som hadde stor kunnskap og være en som enda mer hengivent fulgte rettferdighet og få en enda større kunnskap” (Abraham 1:2).

Dere er alle elskede sønner og døtre av Gud¹ og “er barn av profetene ... Og dere er av den pakt som Faderen inngikk med [Abraham]” (3 Nephi 20:25). I likhet med Abraham har dere kapasitet til å “få en enda større kunnskap” etter hvert som dere blir undervist om det som

er “gavnlig for dere å forstå” (L&P 88:78).

Herren har forklart at ønskelig kunnskap omfatter “det som er både i himmelen og på jorden, og under jorden; ... det som har vært og som er, det som snarlig skal skje; det som er hjemme og det som er ute i verden; ... krig og forvirring blant nasjonene, og

Av eldst
Craig A. Cardon

i De sytti

... dommene som er over landet; og likeledes kunnskap om land og riker” (L&p 88:79).

Hvorfor det? Hvorfor er utdanning så viktig? Herren selv gir en strålende innsikt: “Så dere kan være beredt i alle ting når jeg igjen skal sende dere ut for å foredle det kall jeg har kalt dere til og den misjon jeg har gitt dere fullmakt til å utføre” (L&p 88:80).

I denne stadig mer komplekse verden er utdanning noe av det viktigste man kan erverve seg i livet. Selv om det er riktig at mer utdanning generelt sett leder til større verdslig belønning, er den største verdi av mer kunnskap anledningen den gir oss til å øve større innflytelse når det gjelder å oppnå Herrens hensikter. Som det forklares i *Til styrke for ungdom*: “Utdanning er en viktig del av vår himmelske Faders plan for å hjelpe deg å bli mer lik Ham. Han ønsker at du skal lære opp ditt sinn og forbedre dine ferdigheter og talenter, din evne til å utføre dine ansvarsoppgaver bra og til å verdsette livet.”²

Profeten Joseph Smith sa likeledes: “Kunnskap er makt. Gud har mer

makt enn alle andre vesener fordi han har større kunnskap.”³

Av gode grunner krever formell utdanning at du gjennom mange år engasjerer deg i en rekke ferdigheter og emner. Noen av disse kan være ukjente for deg, eller du synes kanhende ikke at de er spesielt interessante. Uansett skulle du studere flittig, for det utvider din horisont og forstørker din evne til å lære også på andre områder. Når du utsettes for et vidt spekter av grunnleggende ferdigheter og fag, vil dette faktisk gi deg mulighet til å identifisere de ferdigheter og fag du virkelig er interessert i. Når du fortsetter med videre utdanning, vil du få mulighet til å gå mer i dybden på

det du er interessert i og virkelig har glede av.

President Henry B. Eyring, førstestyrer i Det første presidentskap, har fortalt om et verdifullt råd han fikk av sin far, der hans far rådet ham til å lære noe som “du liker så godt at det er det du tenker på når du ikke behøver å tenke på noe”.⁴ Søster Cardon og jeg har rådet våre barn til å skaffe seg en utdanning og et yrke som de er så interessert i at de vil ønske å “skynde seg til jobben”.

Jakob advarte sitt folk og sa: “Hvor selvgode, skrøpelige og tåpelige er ikke menneskene.” Han forklarte: “Når de er lærde, tror de at de er vise og lytter ikke til Guds råd.” Så tilføyde han følgende edle sannhet: “Men det er godt å være lærd hvis man lytter til Guds råd” (2 Nephi 9:28-29).

Vær lærd og lytt til Herren. Han vil velsigne deg og gi deg fremgang med hensyn til å oppnå hans hensikter. ■

NOTER

1. Se “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129.
2. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 9.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 261.
4. I Gerald N. Lund: “Eldste Henry B. Eyring: Formet av ‘klar påvirkning’”, *Lys over Norge*, april 1996, 28.

FORTSETT Å ØVE

Jeg hadde lyst til å gi opp. Ville all denne anstrengelsen lønne seg?

Av Willis Jensen

“Jeg vil ikke ha pianotimer mer,” sa jeg til min mor. Jeg hadde hatt pianoundervisning i flere år og var lei all øvingen. Jeg var klar til å gi opp. Jeg var uansett ikke særlig flink. Fordi jeg er svakt hørselshemmet og bruker høreapparat, har jeg aldri ment at jeg har talent for musikk. Jeg måtte alltid øve mye for å lære en melodi.

Mor sa ikke stort, men bare at jeg skulle fortsette med spilletimer til jeg kunne spille salmene. Etter mye klaging fra meg og mye oppmuntring fra mine foreldre bestemte jeg meg for ikke å slutte.

Noen år senere og tusenvis av kilometer unna til en kirkebygning i fjellene i det sentrale Guatemala. Som misjonær var jeg tilstede ved en distriktskonferanse. Jeg hadde kommet tidlig og funnet et piano der, så jeg satte meg ned og begynte å spille salmer. De fleste menighetene og grenene hadde små elektriske keyboard som det var vanskelig å spille på, så jeg var begeistret over å spille på et

ordentlig piano. Det endte med at jeg ble bedt om å akkompagnere forsamlingen under konferansen.

Hva endret min holdning fra mine yngre år og min tid som misjonær? Jeg følte Åndens kraft gjennom musikk.

Mens jeg var på misjon, fikk jeg mange anledninger til å bruke de musikkferdighetene jeg hadde til-egnet meg. Jeg frydet meg over de mange anledningene til å synge og spille piano, og spilte nesten hver uke på nadverdsmøtet. Jeg kommer alltid til å minnes da jeg lyttet til disse trofaste medlemmene i Guatemala som sang salmene. Jeg lærte medlemmer nye salmer som var ukjente for dem. Jeg ga noen nybegynnere pianotimer. Mine ledsagere og jeg pleide å synge for personer vi underviste. Selv om vi sang urent, var Ånden alltid tilstede og påvirket menneskene.

Jeg har lært at det ikke spiller noen rolle hvilke talenter du har. Du kan uansett lære å utvikle musikalske ferdigheter. Jeg kommer aldri til å bli

en pianist i verdensklasse, og mange medlemmer i Guatemala vil aldri synge i Tabernakelkoret. Men det spilte ingen rolle. Vi kunne likevel føle Ånden gjennom musikk. Jeg er så takknemlig for at mine foreldre oppmuntret meg til å fortsette med pianotimer, og jeg er takknemlig for at jeg fortsatte å øve. ■

UTVIKLE DINE FERDIGHETER OG TALENTER

“Utdannelse er en viktig del av vår himmelske Faders plan for å hjelpe deg å bli mer lik Ham. Han ønsker at du skal lære opp ditt sinn og forbedre dine ferdigheter og talenter, din evne til å utføre dine ansvarsoppgaver bra og til å verdsette livet. Utdannelsen din vil være verdifull for deg i jordelivet og i livet heretter.”

Til styrke for ungdom (hefte, 2011), 9.

STÅ PÅ HELLIGE STEDER

“Hvor som helst du er der Ånden er tilstede, kan være et hellig sted.”

(Elaine S. Dalton, “Hellige steder i ditt liv”,
Liahona, jan. 2013, 51; se også L&p 87:8.)

SE DET GODE I KARI

Av Karinne Stacey

Vi tålte ikke hverandre. Kunne vi noensinne være venner?

I fjerde klasse gikk jeg i den beste klassen noen gang. Alt i klassen var perfekt – unntatt Kari (navnet er endret). Hun var slem mot nesten alle, inkludert meg. Jeg så at hun dyttet andre i korridoren, og hun dyttet meg også noen ganger. Jeg kom gråtende hjem, for jeg kunne ikke forstå hvorfor hun skulle plage meg.

Ingen var venner med henne. Hun hadde eget bord ved lunsjen, for ingen ville sitte ved siden av henne. Jeg fortalte mor om Kari, og hun ga meg noen livsendrende visdomsord: “Kanskje hun bare trenger en venn.”

Dette kom som et sjokk for meg. Hvordan skulle jeg på noen måte være snill mot en som ikke ville nøle et øyeblikk med å kalle meg et stygt navn? Men nølende bestemte jeg meg for å være snillere mot Kari og prøve å forstå henne. Etter hvert som jeg ble bedre kjent med henne, oppdaget jeg

at hun faktisk var grei. Jeg forsto snart at hennes liv var mye vanskeligere enn jeg kunne forestille meg. Hun hadde det vanskelig hjemme, og hun unngikk enhver samtale med ordet “familie”.

En dag satt jeg sammen med mine venner mens vi spiste lunsj. Fordi Kari var slem mot andre, var det noen piker som ikke var snille mot henne. De begynte å gjøre narr av Kari og snakket høyt nok til at hun kunne høre dem. De sa slike ting som: “Kom og sitt sammen med oss – ALDRI!” “Hva er det for en lukt? Å, det er Kari!” Og “Hold deg unna oss!” Jeg satt der og lyttet.

Da hørte jeg en liten røst i hodet mitt: “Gjør noe.” Jeg reiste meg og følte mer enn et dusin par øyne se på meg. “Stopp!” sa jeg. “Hvorfor sier dere slike ting til noen? Bare vær snille mot henne!” Alle ble tause. Da jeg satte meg, så jeg på Kari. Hun snudde seg og ga meg et svært takknemlig blikk.

Da jeg gikk i sjetten klasse, fylte jeg

12 år, og jeg ønsket å ha et selskap med noen få venner. Da mor spurte om jeg ønsket å invitere noen flere, hørte jeg den samme lille røsten i mitt indre: “Inviter Kari.”

“Jeg har lyst til å invitere Kari,” svarte jeg.

“Jaså?”

Jeg nikket. Etter selskapet var mine venner og jeg, innbefattet Kari, så sammensveiset at vi kom sammen hver fredag de siste tre månedene av skoleåret. Kari kom hver gang. Vi ble bestevenner.

Nå går jeg i åttende klasse og har flyttet til en annen delstat, men jeg kommuniserer ofte med Kari, som fremdeles er en av mine beste venner. Noen ganger spør mine andre venner hvordan vi ble så nære venner.

“I fjerde klasse var hun en bølge, og vi hatet nesten hverandre,” sier jeg.

“Hvordan ble dere da så gode venner?”

“Jeg så etter det som var godt i henne. Alle har noe godt i seg, og jeg gikk inn for å finne det hos henne.” ■

Av eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum

Medlemmene av De tolv apostlers quorum er spesielle vitner om Jesus Kristus.

Hvordan kan jeg få et VITNESBYRD?

Å få et vitnesbyrd begynner med studium

og bønn,

så å etterleve evangeliet med tålmodighet og utholdenhet

og innby og vente på Ånden.

Joseph Smiths liv er et utmerket eksempel på denne prosessen.

En **plan** for **vår familie**

*“Vi kan få være sammen bestandig, slik lyder Herrens plan”
(Barnas sangbok, 98).*

Av Marissa Widdison

Kirkens tidsskrifter

Basert på en sann historie

Jeg satt på mor og fars seng og savnet dem veldig da telefonen ringte.

“Hei, Levi! Nå kan du gjette,” sa pappa. “Din søster Nora ble født i ettermiddag.”

Jeg forsto at pappa var glad, men stemmen hans lød også litt rar – som om han var bekymret.

“Hvor stor er hun?” spurte jeg og lurte på om jeg egentlig ønsket å høre svaret.

Pappa var stille et øyeblikk. “Omtrent en kilo,” sa han. Nå hørtes han absolutt bekymret ut. Fødselen var ventet ved juletider, men nå var det fremdeles september. “Ja, hun er bitte liten,” fortsatte pappa. “Husk å be for henne, Levi. Og be for oss også, så vi kan stole på at vår himmelske Fader vet hva som er best for familien.”

Da jeg hadde lagt på, gikk jeg ut på kjøkkenet og fant en pose bønner som mor hadde planlagt å koke suppe av. Det sto at pakken veide nesten like mye som Nora veide akkurat nå. Jeg holdt den i hendene og prøvde å tenke meg hvordan en baby på den størrelsen så ut.

“Hennes ånd har nettopp vært hos vår himmelske Fader,” tenkte jeg og husket det jeg hadde lært om det førjordiske liv og frelsesplanen. Jeg visste at selv om Nora døde, ville vi se henne igjen fordi vi alle var beseglet som familie. Men jeg

håpet også at hun ville bli værende sammen med oss her på jorden.

De neste månedene var mor og far mye på sykehuset. Bestemor og bestefar kom hjem til oss for å ta seg av meg og mine yngre brødre og søstre. Menigheten fastet og ba for familien vår, og snille damer fra Hjelpeforeningen kom med middag til oss noen ganger. Alle ønsket å få vite hvordan det gikk med Nora.

En kveld ba mor og far oss alle komme inn i dagligstuen. De fortalte at far skulle dra sammen med biskopen for å gi Nora en velsignelse. Da far hadde tatt på seg dress og slips, og hadde dratt, samlet mor oss rundt sofaen for å holde bønn.

“Vær så snill å velsigne far når han gir Nora en prestedømsvelsignelse,” ba mor. Stemmen hennes ble dempet. “Og vær så snill, hvis det er din vilje, la henne komme hjem og bli frisk.”

Mens vi ba, kunne jeg føle Den hellige ånd fylle rommet med fred

og kjærlighet. Det var som om vår himmelske Fader fortalte meg at uansett hva som hendte med Nora, var det en del av hans plan.

Senere samme kveld kom far hjem og fortalte at noe fantastisk hadde skjedd på sykehuset. Vanligvis var det mye bråk på Noras rom. Det var en mengde maskiner og skjermer med alarm og blinkende lys der, og sykepleiere og leger hadde det alltid travelt med å hjelpe de bitte små babyene der. Men da far og biskopen kom, ble

det annerledes. Alle maskinene var stille. Sykepleierne satt ved siden av babyene og leste eller overvåket dem. Far og biskopen kunne gi Nora en velsignelse uten noen forstyrrelser.

Jeg vet ikke om Nora vil vokse opp her på jorden eller snart vende tilbake for å bo hos vår himmelske Fader. Men jeg vet at vår himmelske Fader hører og besvarer våre bønner, og jeg føler fred når jeg husker at han har en plan for *ethvert* medlem av min familie. ■

Kom og utforsk et viktig sted i Kirkens historie!

2 HUS

DER JOSEPH SMITH BODDE

Av Jan Pinborough Kirkens tidsskrifter

Palmyra i New York er stedet der **gjenopprettelsen** av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige startet for 193 år siden. Luke, Rachel og Julia S. besøkte dette spesielle stedet for å lære mer om hvor profeten Joseph Smith bodde, og hvordan han hjalp til med å gjenopprette Kirken på jorden.

TØMMERHUSET

Dette tømmerhuset ble bygd for å vise hvordan huset som Joseph bodde i fra han var 12 til 19 år gammel, så ut.

1. *Joseph hadde fem brødre og tre søstre. Det var en liten bolig for 11 personer!*

2. *Familien samlet seg ofte rundt kjøkkenbordet for å lese i Bibelen. Da han var 14, leste Joseph Jakobs brev 1:5: "Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud". Han hadde et viktig spørsmål å stille Gud.*

3.

En tidlig vårdag i 1820 gikk Joseph til en liten skog i nærheten av tømmerhjemmet sitt og ba om hvilken kirke han skulle slutte seg til. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus viste seg og ba ham ikke slutte seg til noen av kirkene. Jesus sa at Joseph skulle hjelpe til med å bringe Herrens kirke tilbake til jorden.

4.

Alle de seks guttene i familien sov i et rom ovenpå. En natt da Joseph var 17 år, viste engelen Moroni seg tre ganger og fortalte ham om gullplatene som Joseph skulle oversette og utgi som Mormons bok. Joseph fikk platene fire år senere.

TREHUSET

Da Joseph var 19 år, flyttet familien til et nytt hus. Han bodde der da han hentet gullplatene fra høyden Cumorah.

5. Noen mennesker prøvde å stjele gullplatene. Joseph skjulte dem under mursteinene foran denne peisen.

6. Josephs søstre Sophronia og Katherine sov i dette lille soverommet. En kveld pakket Joseph platene inn i noe tøy og gjemte dem mellom de to pikene i sengen deres.

Jesus Kristus og Det første syn

Det første syn – da Joseph Smith så vår himmelske Fader og Jesus Kristus – var innledningen til at Jesu Kristi Kirke igjen skulle komme til jorden.

Joseph Smith lærte av Det første syn at vår himmelske Fader og Jesus Kristus er to adskilte personer.

Dette er én av tre ganger der det står i Skriftene at vår himmelske Fader introduserte sin Sønn, Jesus Kristus (se Joseph Smith – historie 1:17).

De andre gangene var da Frelseren besøkte nephittene og da han ble døpt (se 3 Nephi 11:7; Matteus 3:17).

Carolina L., 11 år, fra Venezuela, har vokst opp i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, og har alltid ønsket å reise til Caracas Venezuela tempel. I mars 2012 besøkte hun templet for første gang. Det gjorde henne svært glad.

Da jeg reiste til templet, hadde jeg det hyggelig sammen med min far og min bror, Ryan, mens mor og hennes venninne var på sesjonen. Jeg var veldig ærbødig

da jeg var i venteværelset i templet. Jeg var begeistret for å være i min himmelske Faders hus og føle hans kjærlighet og godhet gjennom Ånden. Jeg elsker Herrens hus.

Jorge M., 6 år, Costa Rica

Dette er en tegning av Asunción Paraguay tempel. Jeg er veldig glad for at vi snart vil bli beseglet som en evig familie. Jeg takker min himmelske Fader for at han har gitt meg en familie.

Angelo N., 5 år, Paraguay

Jeg har en svært spesiell familie. Kirken er seks timer unna oss, men vi drar dit når vi kan. Min far velsigner nadverden for oss hver søndag, og mor underviser meg i Primær. Vi reiser til Recife Brasil tempel en gang i året. Jeg vil reise på misjon når jeg blir gammel nok. Jeg studerer Skriftene og ber hver dag. Jeg prøver å behage min himmelske Fader ved å være snill gutt. Jeg er veldig glad i evangeliet.

Kevin L., 8 år, Brasil

Min lillesøster, Omega, og jeg elsker å se templet. Når menigheten vår besøker Monterrey Mexico tempel, drar vi ved midnatt og reiser i seks timer for å

komme dit. Jeg vet at templet er det stedet der familier kan bli evige. Snart skal vi flytte til Tuxtla Gutiérrez. Der er det et tempel, og vi vil kunne besøke det oftere. Jeg er takknemlig for templer.

Helem N., 4 år, Mexico

Da jeg gikk inn i Quetzaltenango Guatemala tempel, følte jeg stor fred. Under innvielsen var jeg veldig lykkelig. Talene gjorde sterkt inntrykk på meg.

Juan G., 11 år, Guatemala

Solene S., 6 år, Brasil

Klar

Av Merillee Booren

Basert på en sann historie

*“Gud gav oss ikke motløshets
ånd, men krafts ... ånd”
(2 Timoteus 1: 7).*

Mary beveget seg nervøst frem og tilbake på stolen mens hun hørte på de andre barna i Primær-klassen som etter tur leste fra Skriftene. Hun håpet at det aldri ville bli hennes tur.

Mary hadde lesevansker som kalles dysleksi. Når hun så på bokstaver på en side, så det ut som de løp omkring og byttet plass. Når hun leste høyt, kom ordene langsomt og noen ganger i gal rekkefølge. Ofte leste hun ord som ikke sto der i det hele tatt.

til å lese

Jo nærmere Marys tur det ble, desto mer redd ble hun. Da det endelig ble hennes tur, klarte ikke Mary det lenger.

“Jeg må gå på toalettet,” sa hun plutselig og hoppet opp fra stolen slik at Skriftene hennes raste i gulvet. Mary løp nedover korridoren til toalettet. Hun var glad for at det ikke var andre der. Hun sto i hjørnet og begynte å gråte.

Noen minutter senere hørte hun at søster Smith sa navnet hennes idet hun kom inn på toalettet. “Mary, hva er i veien?”

Mary visste ikke hva hun skulle si. Hun var så flau. Ingen av de andre barna hadde dette problemet. “Jeg kan ikke lese!” gråt hun og gjemte hodet i de foldede armene sine.

“Kan du ikke lese?” spurte søster Smith forvirret. “Jeg har sett at du har holdt taler i Primær. Jeg vet at du kan lese.”

Mary ristet på hodet. “Jeg lærer talene utenat. Jeg øver meg om igjen og om igjen slik at jeg ikke må prøve å lese dem foran de andre. Jeg kan ikke lese høyt, og når jeg gjør det, leser jeg mye galt.

Jeg har ikke lyst til at de andre barna skal le av meg.”

“Å, Mary, jeg er så lei meg. Jeg skal ikke be deg lese høyt før jeg vet at du er klar til det,” sa søster Smith. “Og jeg tror ingen i vår klasse vil le av deg. De er dine venner.”

“Barna på skolen ler av meg,” hvisket Mary.

Søster Smith tørket bort Marys tårer. “Kom tilbake til klassen. Så skal du få se,” sa hun.

De gikk tilbake til klasserommet sammen. Marys venninne Betsy satt i stolen ved siden av Marys og glattet ut de krøllete sidene i Marys bøker. Mary satte seg, og Betsy ga henne Skriftene tilbake.

“Hvem har lyst til å lese nå?” spurte søster Smith.

“Det er Marys tur,” sa en gutt i klassen.

Mary nølte, men hun så rundt på de andre i klassen og så deres vennlige smil. Søster Smith nikket og smilte også. Mary var nervøs, men hun fant stedet og begynte å lese.

Ordene kom langsomt. Hun leste litt galt, men når hun satt fast, hvisket Betsy stille det riktige ordet i Marys øre. Mary leste ikke så bra som de andre i klassen, men ingen lo eller gjorde narr av henne. Så ble det en annens tur, og leksjonen fortsatte.

Da de gikk til Primær-rommet etter klassen, hvisket søster Smith til Mary at hun var stolt av henne. Mary var glad for at hun ikke trengte å prøve å skjule sine lesevansker mer. “Jeg skal bare fortsette å øve,” tenkte hun. Hun smilte, for hun visste at hun hadde gode venner i kirken som ville støtte henne underveis. ■

Du kan bruke denne leksjonen og aktiviteten til å lære mer om denne månedens Primær-tema.

Min himmelske Fader elsker meg, og han har en plan for meg

Lukten av kakebakst fylte luften da Nataniel hjalp bestemor å sette deig på stekeplater. Bestemor smilte til ham. “Hvem er glad i deg?” spurte hun.

Nataniel tenkte på hvordan bestemor alltid bakte yndlingskakene hans og hadde nok tegnepapir fordi

hun visste at han likte å tegne. “Du,” svarte han.

“Det er riktig,” sa bestemor. “Jeg har kjent deg lenger enn noen andre bortsett fra din mor og far. Men det er en annen som har kjent deg enda lenger enn jeg har.”

“Hvem andre?” spurte Nataniel.

“En som elsket deg før du kom til jorden,” sa bestemor.

“Å,” sa Nataniel. “Du mener vår himmelske Fader.”

“Ja,” sa bestemor og ga Nataniel en klem.

Han smilte. Å vite at han var elsket gjorde at han følte seg varm innvendig.

I samlingsstunden i år vil du lære mer om den fantastiske sannheten at du er et Guds barn. Vår himmelske Fader kjenner deg og elsker deg. Han har en plan som skal hjelpe deg å komme tilbake og bo hos ham en gang. ■

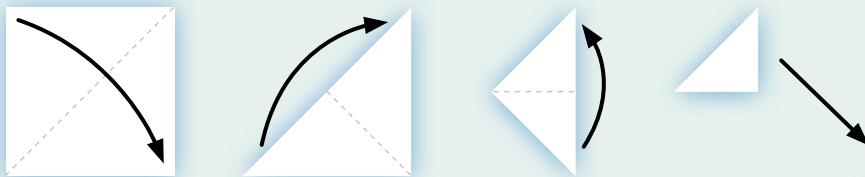

Sang og skriftsted

- “Jeg er Guds kjære barn”
(*Barnas sangbok*, 2-3)
- Romerbrevet 8:16

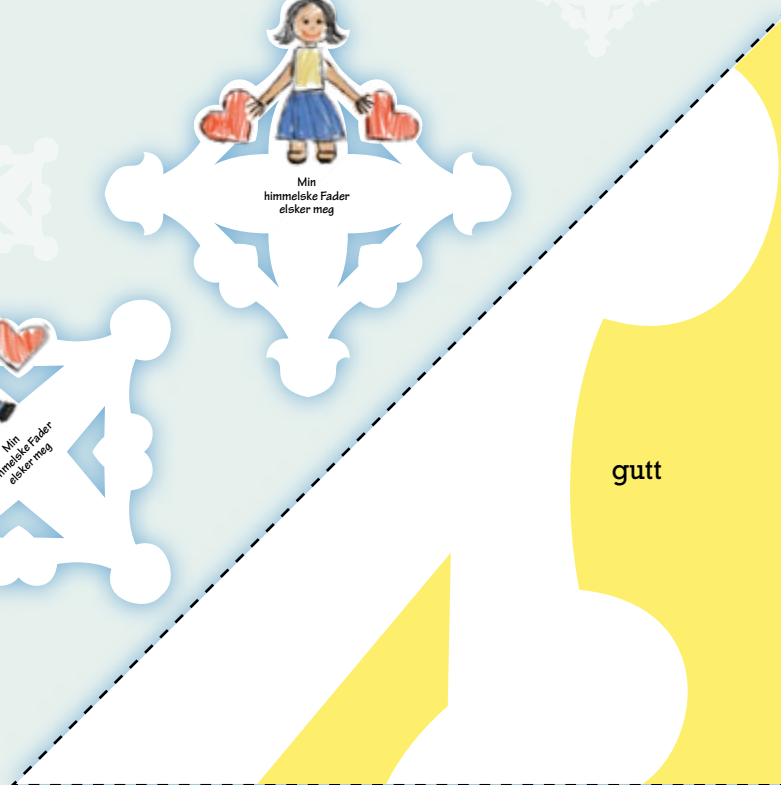
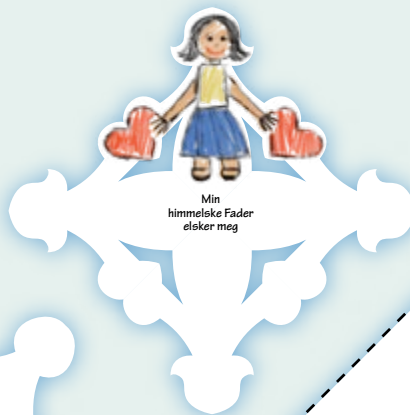
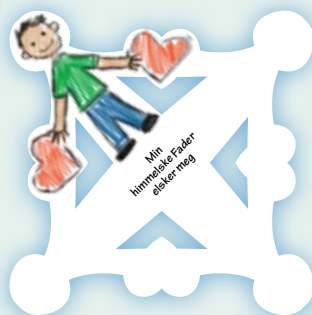
Snøkrystaller

1. Brett et 20 x 20 cm stort ark i to. Brett det deretter to ganger til.
2. Bruk mønsteret og klipp ut en gutt eller pike. Klipp bort den gule delen.
3. Bruk fargestifter eller -blyanter til å fargelegge figurene på snøkrystallen. Du kan farge figurene forskjellig for å vise noe som er spesielt for deg.
4. I midten av snøkrystallen skriver du "Min himmelske Fader elsker meg" som en påminnelse om at vår himmelske Fader vet alt om deg, og at han er veldig glad i deg.

Idéer til samtale i familien

- På samme måte som snøkrystaller har forskjellige former og størrelser, har barn spesielle egenskaper som gjør hvert barn unikt. Etter at dere har laget snøkrystaller, kan dere etter tur sende hvert familiemedlems snøkrystall rundt og fortelle om vedkommendes spesielle egenskaper og gi uttrykk for kjærlighet. Fortell deretter hver enkelt at vår himmelske Fader kjenner og elsker ham eller henne.
- Dere kan også sende rundt et speil og la hvert familiemedlem se i det mens dere drøfter følgende utsagn: Du er et Guds barn. Din himmelske Fader elsker deg svært høyt. Du bodde i himmelen hos ham før du kom til jorden. Derfor kaller vi ham vår himmelske Fader. Han ønsker at du skal være lykkelig og komme tilbake til ham en dag. Hvordan vet du at din himmelske Fader elsker deg?

Evelyns vitnesbyrd om templet

Av Miche Barbosa og Marissa Widdison

Basert på en sann historie

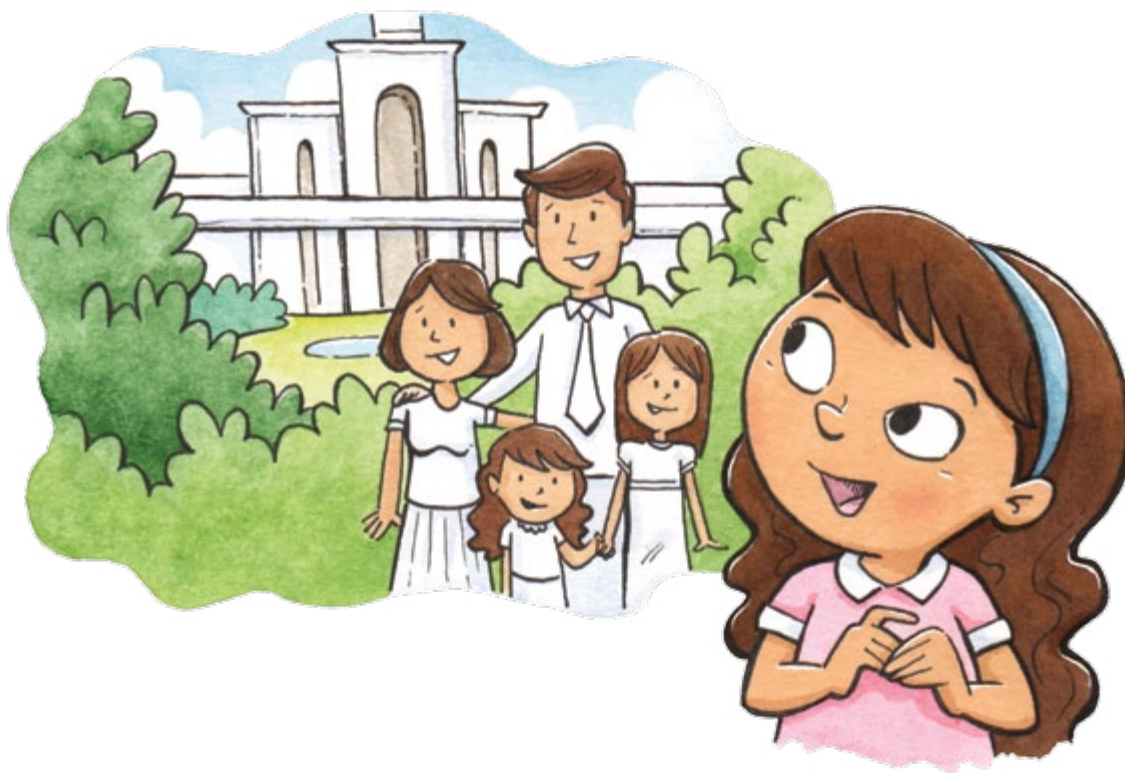
Evelyn var begeistret for å gå i Primær. Hun rakte alltid opp hånden for å holde bønn. Hun likte også å hjelpe lærerne sine.

Men i dag skulle Evelyn holde tale for første gang. Da hun gikk frem i rommet, var magen hennes urolig. Så begynte hjertet å banke raskt. Dunk-dunk. Dunk-dunk. Dunk-dunk.

“Hei,” sa Evelyn da hun kom frem. “Jeg heter Evelyn. Min familie har nettopp vært i templet så vi kan være sammen for evig.”

Evelyn fortalte Primær-barna om den hvite kjolen hun hadde på seg. Templet var også veldig hvitt. Hun fortalte dem at hun og hennes foreldre og søster ble beseget til hverandre for evig.

“Jeg vet at vår himmelske Fader elsker oss,” sa Evelyn. “Han lar oss reise til templet så vi kan være sammen med vår familie for evig.”

Evelyn gikk og satte seg igjen. Hun var glad. Det føltes som et varmt lys skinte i hele kroppen hennes. Hun var glad for at hun hadde reist til templet. ■

Vitnesbyrd om templet

Evelyn snakket om at hun var blitt beseglet til sin familie i templet. Se om du kan finne noen ting i Evelyns rom som hun snakket om i Primær-talen sin. Kan du finne de andre skjulte sakene også?

NYTT FRA KIRKEN

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Hjelp ungdom å bli mektige elever og lærere

Av Michael Barber

Ansvarlig for undervisningsmaterieell, Prestedømsavdelingen

Det nye undervisningsmateriellet for ungdom, Kom, følg med meg: Læringsressurser for ungdom legger vekt på fire måter foreldre, lærere og ledere effektivt kan hjelpe ungdom å bli omvendt til evangeliet på.

En beretning i Skriftene om Jesu Kristi ungdom får vi vite at den 12 år gamle Frelseren ble funnet "i templet, sittende midt blant de skriftlærde, og de lyttet til ham og stilte ham spørsmål.

Og alle som hørte ham, var forundret over hans forstand og over de svar han ga" (Joseph Smiths oversettelse, Lukas 2:46-47 [i Luke 2:46, fotnote c]).

Fra ung alder deltok Frelseren aktivt i læring og undervisning av evangeliet. I templet lærte Frelseren evangeliets prinsipper til dem som ble ansett som langt mer lærde og erfarne enn han var. Men han forsto at det å lære og undervise i evangeliet var en del av hans "Fars hus" (Lukas 2:49) og sentralt i hans guddommelige misjon på jorden.

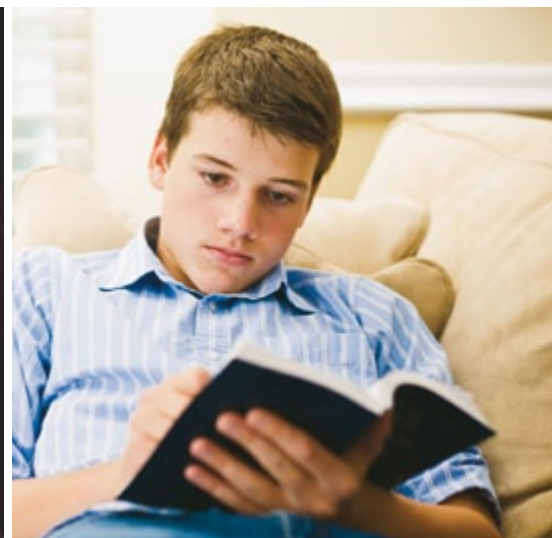
Jesus Kristus var uten tvil en eksepsjonell elev og lærer i evangeliet, også i ung alder, men han vokste i sin evne til å forstå og undervise i læren. Skriftene forteller oss at han "fortsatte

fra nåde til nåde inntil han mottok en fylde" (L&p 93:13). Når ungdom i dag konsekvent innretter sitt liv etter det de vet er sant, kan de også bli virkelig omvendt til Frelseren og hans

tjenestegjering, vil vi være i stand til effektivt å støtte våre unge på deres ferd for å lære, etterleve og forkynne Jesu Kristi evangelium. I likhet med Frelseren kan vi forberede

KRISTUS VED EMMAUS, AV WALTER RANE © IRI

Åndelig forberedelse – studium, bønn og faste – hjelper både læreren og eleven å føle Åndens innflytelse.

evangelium og vokse i visdom "linje på linje og bud på bud" (2 Nephi 28:30).

I en veiledning til det nye undervisningsmateriellet for ungdom uttaler Det første presidentskap: "Du er kalt av Herren til å hjelpe ungdom å bli omvendt til evangeliet."¹ Når vi studerer og etterligner Frelserens

oss åndelig, ivareta behovene til våre unge, oppmuntre dem til å oppdage sannheter og utfordre dem til å bli omvendt ved å handle i tro.

Forbered deg åndelig

Før han tok fatt på sitt jordiske virke, forberedte Frelseren seg åndelig

gjennom flittig studium, bønn og faste. Han ble “av Ånden ledet ut i ørkenen for å være sammen med Gud”, og “fastet i førti dager og førti netter” (Joseph Smiths oversettelse, Matteus 4:1-2). Ved avslutningen av sin faste, møtte Frelseren en rekke fristelser fra den onde. Tidligere skriftstudium hjalp da Jesus imøtegikk enhver fristelse med vers fra Skriftene (se Matteus 4:3-10). Åndelig forberedelse gjorde ham ikke bare i stand til å lykkes med å motstå fristelse hele sitt liv, men også til å forkynne evangeliet kraftfullt gjennom hele sitt virke.

Å undervise ungdom krever mer forberedelse enn raskt å bla gjennom en håndbok like før vi begynner undervisningen. Herren befalte: “Søk ikke å forkynne mitt ord, men søk først å erholde mitt ord” (L&p 11:21). Vi forbereder oss åndelig ved å be og studere Skriftene og levende profeters ord for å lære sann lære. Når vi forbereder oss på denne måten, bekrefter Den hellige ånd at læren er sann og tilskynder oss til å huske erfaringer med å etterleve læren som vi kan dele.

Da hun underviste de unge kvinnene om viktigheten av personlig åpenbaring, ble Estefani Melero fra Lima Peru Surco stav tilskyndet til å fortelle om sin erfaring med å søke et vitnesbyrd da hun var 14 år. Hun vitnet for de unge kvinnene om at

da hun inderlig ba om å få vite om evangeliet var sant, syntes en stemme å hviske til hennes hjerte ord hun har aldri glemt: “Du vet det er sant, Estefani. Det har du alltid visst.”

Når vi studerer og etterlever læren som vi underviser i, blir vi mer enn lærere – vi blir vitner om sannheten.

Spørsmål til ettertanke:
Hvilke andre skriftsteder viser

behovene til dem han underviste. Den unge mannen begynte med et spørsmål: “Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?” Da Frelseren hadde forklart betydningen av å adlyde budene, svarte den unge mannen: “Alt dette har jeg holdt.” Ettersom han visste at den unge mannens hjerte fortsatt manglet én ting, utfordret Jesus mannen til å selge alt han

Ungdom styrker hverandre når de forteller om sine erfaringer med å etterleve evangeliet.

hvorfor Frelseren forberedte seg til å undervise? Hvordan har din innsats med å forberede deg til å undervise påvirket effektiviteten av ditt budskap?

Fokuser på behov

I sin samhandling med en rik ung mann, viste Frelseren at han forsto

hadde, gi det til de fattige og følge ham. (Se Lukas 18:18-23.) Når vi ber om åpenbaring og blir klar over ungdommens interesser, håp og ønsker, vil vi – i likhet med Frelseren – vite hvordan vi skal undervise og utfordre dem til å etterleve evangeliet på personlige og meningsfulle måter.

President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum, har uttalt at våre unge vokser opp “bak fiendens linjer”.² Som foreldre og lærere, må vi forstå de vanskelighetene våre unge står overfor. Kevin Toutai, en Søndagsskolelærer for ungdom i Columbine Colorado stav, uttalte: “Utfordringene som ungdommene møter, kan ikke undervises i fra en håndbok. Det er personlig åpenbaring vi

mottar som lærere, til å gå ut og være i stand til å forberede våre unge til kamp mot Satan hver dag. Jeg har sett at man ikke bare kan møte opp på søndag med en håndbok og holde en leksjon.”

Å hjelpe ungdom å lære og etterleve evangeliet innebærer en samlet innsats fra foreldre, ledere, veiledere og lærere. Når vi søker inspirasjon fra Den hellige ånd, kan vi effektivt undervise i læren

Foreldre har hovedansvaret for å hjelpe sine barn å oppdage evangeliets sannheter, og hver ung kvinne og ung mann har et individuelt ansvar for å bli mer fullstendig omvendt. Ungdomsledere og -lærere støtter dette arbeidet.

som vil forberede ungdommen på de fristelser og utfordringer de står overfor.

Spørsmål til ettertanke:

Hvordan er verden annerledes i dag enn da du var ung? Hvilke utfordringer ser du som møter de unge? Hvilke av evangeliets læresetninger, når de forstås, vil hjelpe dem å takle utfordringer på en god måte?

Oppfordre ungdom til å oppdage evangeliets sannheter

Frelseren underviste sine disipler på måter som oppmuntret dem til å oppdage sannheten og få personlige vitnesbyrd. Da han underviste nephitene, sa han:

“Jeg merker at dere er svake så dere ikke kan forstå alle mine ord som Faderen har befalt meg å tale til dere nå.

Gå derfor hjem og overvei de ting jeg har sagt, og be til Faderen i mitt navn så dere kan forstå, og bered deres sinn til i morgen, og jeg kommer til dere igjen” (3 Nephi 17:2-3).

Kristus-lignende undervisning innebærer mer enn bare å formidle informasjon. Den innebærer å veilede de unge til å forstå læren for seg selv. Selv om vi kan bli fristet til å forelese for dem om evangeliet, vil vi være mer effektive hvis vi hjelper dem å finne svar for seg selv, gjør dem i stand til å få sitt eget vitnesbyrd og lærer dem hvordan de skal finne svar når de har andre spørsmål. Som understreket i det nye undervisningsmateriellet for ungdom, *Kom, følg med meg:*

FOTOILLUSTRASJON: CHRISTINA SMITH

Læringsressurser for ungdom, kan vi også oppfordre dem til å fortelle om sine erfaringer med å etterleve evangeliet og vitne for sine jevnaldrende om de tingene de vet er sant.

Eldste Kim B. Clark, områdesytti og president for BYU-Idaho, fortalte nylig en historie om et diakonenes quorum hvis veileder snakket med dem om bønn. Uventet rakte diakonenes quorumsresident opp hånden og sa: "Jeg vil gjerne stille quorumet et spørsmål. Hvor mange av dere er villige til å forplikte dere til å be morgen og kveld hver dag denne uken?" Alle quorumsmedlemmene rakte opp hånden unntatt én ung mann, som ikke var sikker på om han kunne gjennomføre denne utfordringen. Veilederen lente seg tilbake og så på mens quorumsmedlemmene underviste og vitnet for sin jevnaldrende om bønn, og hjalp ham å få selvtilitt til å ta utfordringen.

Spørsmål til ettertanke: *På hvilke måter har du lagt merke til at lærere oppmuntrer klassens medlemmer til å ta en aktiv rolle i å lære? Hvordan kan du hjelpe de unge du arbeider med, til å utvikle gode vaner for studium av evangeliet? Foruten diskusjoner, hva er andre måter å involvere de unge i å lære evangeliet på?*

Oppmuntre til omvendelse

Omvendelse til evangeliet er en livslang prosess som involverer både å lære og etterleve evangeliet hver dag. Omvendelse til evangeliet er mer enn bare å kjenne til evangeliet. Omvendelse "krever at vi gjør og

blir."³ Etter å ha undervist sine disipler om den barmhjertige samaritans medfølelse, utfordret Frelseren dem: "Gå du bort og gjør likeså" (Lukas 10:37). Han oppfordret dem til å være mer enn bare ordets hørere, og handle i tro på hans læresetninger.

Vi må oppmuntre de unge til å etterleve evangeliet flittig fordi omvendelse til evangeliet vanligvis ikke finner sted i løpet av ett undervisningsøyeblikk. Omvendelse til evangeliet skjer best når ungdom forstår den sanne lære og etablerer mønstre for studium av evangeliet og et rettskaffent liv, slik vi oppfordrer dem til å gjøre i *Kom, følg med meg*.

Krista Warnick, en Unge kvinners president i Arapahoe Colorado stav, sier: "Ungdom i dag står overfor et stormangrep av utfordringer som jeg ikke engang hadde hørt om før jeg var mye eldre. Jeg utviklet mitt vitnesbyrd for det meste da jeg flyttet for meg selv og var i stand til å arbeide med og anvende de tingene jeg hadde lært i Unge kvinner-klasser. Å gi ungdom utfordringer og muligheter til å utøve sin tro vil hjelpe dem å utvikle grunnpilarene i sitt vitnesbyrd i en mye yngre alder."

Utfordringen med omvendelse er ikke bare at vi lærer evangeliet, men også at vi forandrer oss på grunn av det vi lærer. Vi må hjelpe våre unge å forstå at deres "mektige forandring" (Alma 5:14) i hjertet ikke kan skje umiddelbart, men den vil komme etter hvert som de utvikler konsekvente studievaner, alltid ber og holde budene. Hvis de gjør disse

tingene, vil de legge merke til at deres ønsker, holdninger og handlinger endres for å reflektere vår himmelske Faders vilje.

Spørsmål til ettertanke: *Hvilken rolle spilte din innsats for å lære og etterleve evangeliet i din egen omvendelse? Hvordan har du blitt styrket av foreldre og Kirkens lærere og ledere?*

Støtt våre unge

Kom, følg med meg representerer bare en del av arbeidet med å støtte de unge. I tillegg til det individuelle ansvar hver ungdom har for å bli mer fullstendig omvendt, "[har foreldre] hovedansvaret for å hjelpe sine barn å bli kjent med sin himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus".⁴ Vi som jobber med ungdom, er i stand til å støtte foreldre og følge Frelserens eksempel når vi forbereder oss åndelig, fokuserer på behovene til de unge, inviterer dem til å oppdage sannheter og gir dem muligheter til å handle i tro og bli omvendt. Når vi når vi gjør vårt beste for å etterligne Jesus Kristus, blir vi bedre elever og lærere, og vi hjelper fremtidige ledere i vårt samfunn og vår kirke å bli mektige elever og lærere selv. ■

NOTER

1. *Undervisning i evangeliet på Frelserens måte* (en veiledning til *Kom, følg med meg: Læringsressurser for ungdom*, 2012), 2.
2. Boyd K. Packer, "Råd til ungdom", *Liahona* og *Ensign*, nov. 2011, 16.
3. Dallin H. Oaks, "Utfordringen å bli", *Liahona*, jan. 2001, 40; *Ensign*, nov. 2000, 33.
4. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 1.4.1.

Du finner mer informasjon om det nye undervisningsmateriellet for ungdom på lds.org/youth/learn.

Kirken innfører nytt undervisningsmaterieell for ungdom for 2013

Fra og med denne måneden vil lærere og ledere over hele Kirken begynne fullt ut å innføre det nye undervisningsmateriellet for ungdom, *Kom, følg med meg: Læringsressurser for ungdom*, første gang bekjentgjort i et brev fra Det første presidentskap i september.

På lds.org/youth/learn kan lærere og ledere i Unge kvinner, Det aronske prestedømme og Søndagsskolen finne leksjoner på 23 språk. Alle leksjonene kan skrives ut. De som ikke har Internett-tilgang, må kontakte sin lokale prestedømsleder for å finne ut hvordan *Kom, følg med meg* vil bli tatt i bruk i deres område.

“Det nye undervisningsmateriellet integrerer grunnleggende læresetninger i evangeliet samt prinsipper for undervisning på Frelserens måte,” lyder brevet fra Det første presidentskap. “Vi er sikre på at det ... vil velsigne

ungdom i deres innsats for å bli fullstendig omvendt til Jesu Kristi evangelium.”

I *Kom, følg med meg* er hver måned i året tildelt et doktrinært emne, og alle klasser i Søndagsskolen, Unge kvinner og Det aronske prestedømme vil studere dette emnet den måneden.

Hver leksjon har fire deler: åndelig forberedelse for lærere, ideer for å introdusere emnet, konkrete aktivitetsideer og en del for å oppfordre ungdommene til å handle. Lærere blir bedt om å søke inspirasjon til å velge og tilpasse leksjoner basert på sine elevers behov.

Nettstedet har også nyttige videoer som forklarer hvordan man tar i bruk det nye undervisningsmateriellet, ideer for å forberede engasjerende læringsaktiviteter og en ny veiledning, *Undervisning i evangeliet på Frelserens måte*. ■

FOTO: TJ THOMAS

Da de deltok i Hjelpende hender-prosjekter i Afrika, utførte medlemmer av Kirken verdifull tjeneste, utviklet interreligiøse relasjoner, skaffet Kirken oppmerksomhet og styrket sitt vitnesbyrd om nestekjærlighet.

Sjette årlige tjenestedag for hele Afrika

Lørdag 18. august 2012 møttes tusenvis av hellige i mer enn et halvt dusin afrikanske land i sine lokalsamfunn for å delta i den sjette årlige Hjelpende hender-dagen for hele Afrika.

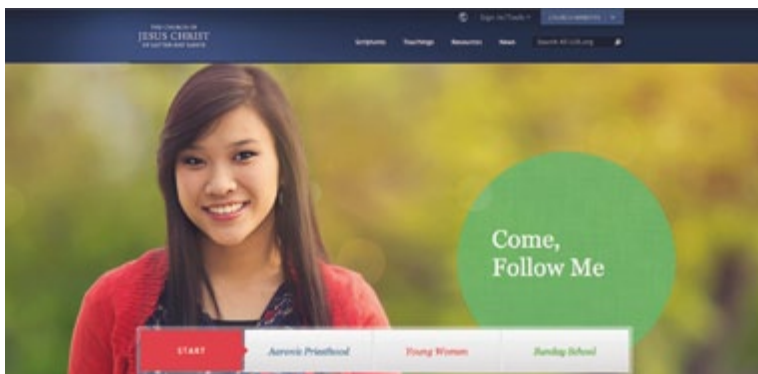
“Menighetene og grenene ga stort sett alt for å yte betydningsfull tjeneste,” skrev informasjon og samfunnskontakt-misjonær eldste C. Terry Warner i en e-post. “De rekrutterte partnere, og de valgte prosjekter som, selv om de var vanskelige, virkelig betydde noe. De kom i stort antall, ivrige etter å hjelpe, og de skaffet virkelig venner for Kirken.”

Eldste Adesina J. Olukanni, leder for informasjon og samfunnskontakt i området Afrika vest, sa om tjenestedagen: “Det er den enkleste måten vi kan følge profetens oppfordring om å være snille mot våre naboer på, om å hjelpe dem med deres behov, om å gi heller enn å få. Det er den enkleste måten å forkynne evangeliet på – ved eksempel.”

Mormon.org nå på 20 språk

Mormon.org er nå tilgjengelig på armensk, cebuano, kinesisk, nederlandsk, engelsk, fransk, tysk, indonesisk, italiensk, japansk, koreansk, latvisk, polsk, portugisisk, russisk, spansk, svensk, tagalog, thai og ukrainsk.

Hver enkelt oppfordres til å lage sine egne Mormon.org-profiler på sitt foretrukne språk og dele dem med andre.

Nådens sanne funksjon

Jeg ble dypt rørt av to artikler i april 2012-nummeret: Eldste David A. Bednars artikkel "Forsoningen og reisen gjennom jordelivet" (side 12), og Kristen Nicole Cardons artikkel "Underfull nåde" (side 10). Mine spørsmål om nådens sanne funksjon i vårt jordiske liv og i vår streben etter evig liv ble fullkomment besvart. Jeg er takknemlig for disse artiklene – de har økt min forståelse så mye, og jeg grunner på dem igjen og igjen.

Emmanuel Adu-Gyamfi, Ghana

Rettelse

I Det første presidentskaps budskap i januar 2012, "Et rikt liv", glemte vi å tilskrive et sitat til Mary Anne Radmacher. Sitatet finnes på side 5 i *Liahona*. Radmachers opprinnelige sitat lyder: "Iblant er mot den milde stemmen på slutten av dagen som sier: 'Jeg vil prøve igjen i morgen.'" Det finnes i, blant andre publikasjoner av Radmacher, *Courage Doesn't Always Roar* (2009). Vi beklager forglemmelsen.

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her følger noen eksempler.

"Søken etter visdom," side 20: Vurder å snakke om verdens visdom sammenlignet med Guds visdom. Det kan være lurt å lese 2 Nephi 9:28-29 og tenke på situasjoner hvor verdslig visdom avviker fra den visdom evangeliet lærer oss. Avgjør hvilken vei dere vil følge i hver situasjon.

"GUFs tema 2013," side 50: Les artiklene av Elaine S. Dalton og David L. Beck om GUFs tema for 2013. Vurder å snakke om hvordan hvert familiemedlem kan bidra til å gjøre hjemmet til et hellig sted. Dere kan gjerne ha et bilde av templet i hjemmet og sette dere som mål å komme til templet som familie.

"Fortsett å øve," side 56: Vurder å ha et familie-talentshow. Foreslå at hvert familiemedlem kommer forberedt på å dele en ferdighet eller fremførelse. Etterpå kan dere lese artikkelen "Fortsett å øve" og snakke om hvordan det å øve på og dele talenter kan velsigne andre rundt oss.

"Evelyns vitnesbyrd om templet," side 70: Vurder å lage en "familievitnesbyrd"-skattejakt. Plasser bilder rundt i rommet og be familiemedlemmene samle inn de bildene som de tror på (for eksempel bilder av familien, templet, president Thomas S. Monson, dåp, en bidragsseddel, en sømmelig kledd ungdom). Avslutt med å snakke om hvorfor dere tror på hver av disse.

Lærdommer i mørket

En dag i oktober sa vår datter Julia, som er ofte rastløs under familiens hjemmeaften: "Vi har aldri hatt en familiens hjemmeaften i mørket. Kan vi ikke det?" Vi lurte på hvordan og hva vi kunne lære henne i mørket.

Vi slo av lysene, og fullstendig mørke omsluttet oss. Så åpnet min mann mobiltelefonen sin og begynte å undervise om Kristi lys. Han viste hvordan Kristi lys kan bringe oss ut av mørket og lede oss som familie tilbake til ham. Lyset fra telefonen var ikke veldig sterkt, men det var nok til at vi kunne se.

Når telefonen av og til slo av lyset automatisk, kunne vi vise vår datter hvordan vårt liv ville vært uten Frelseren Jesus Kristus. Ånden var veldig sterk, og vår datter ble fullstendig ærbødig. Selv nå husker hun vår favoritt-familiens hjemmeaften og budskapet som ble fremlagt.

Valquíria Lima dos Santos, Brasil

FEM-MINUTTERS LEKSJONEN

Av Christopher James Smith

Etter mine fire år ved universitetet skulle jeg være tilstede ved avslutningsseremonien, der alle avgangsstudentene, kledd i den tradisjonelle luen og kappen, skulle motta vitnesbyrdene av en besøkende dignitær. Jeg så frem til denne stunden, en feiring av fire harde studieår. Samme morgen som seremonien skulle finne sted, fikk jeg et brev fra universitetet, men jeg tok meg ikke tid til å åpne det.

Seremonien skulle begynne kl. 13:30, og jeg hadde en avtale om å bli fotografert før den begynte. Uheldigvis var det kø der, og jeg så at klokken tikket avgårde og nærmet seg tiden da seremonien skulle begynne. Men jeg hadde ventet så lenge at jeg var bestemt på å få bildet tatt. Jeg var endelig ferdig 10 minutter før seremonien skulle begynne, og løp til hallen.

Men da jeg kom dit, var dørene lukket, og det sto vakter der. Jeg ba om å få komme inn, men ble nektet og fortalt at jeg måtte ha kommet 15 minutter før plassene skulle innstas. Det var første gang jeg hørte om dette, så jeg protesterte. Men vaktene var ikke til å rokke. Jeg hadde arbeidet fire år for å motta dette diplommet, og nå kunne jeg ikke motta det under høytideligheten. Jeg måtte sitte på galleriet sammen med tilskuerne.

Da jeg kom hjem og åpnet brevet jeg hadde mottatt samme morgen, leste jeg en klar beskjed om å være på plass minst 15 minutter før eller bli nektet adgang. Jeg følte meg som en av de uforstandige jomfruene i Frelserens lignelse:

“Mens [de uforstandige jomfruene] var borte for å kjøpe, kom brudgommen. Og de som var

Jeg kom bare fem minutter etter at alle skulle sitte på plass. Den lille tiden kunne vel ikke hindre meg i å være tilstede ved universitetets avslutningsfest.

rede, gikk inn med ham til bryllupsfesten. Og døren ble stengt.

Til sist kom da også de andre jomfruene, og de sa: Herre, herre, lukk opp for oss!

Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: Jeg kjenner dere ikke” (Matteus 25:10-12).

Selv om det å bli utestengt fra en viktig markering kan synes som en alvorlig konsekvens for noe som kan betraktes som en liten feil, innser jeg nå at det er slik det er med valg og konsekvenser. Når jeg plukker opp en ende av en pinne fra bakken, plukker jeg også opp den andre enden. Slik er det med ethvert valg. Jeg velger ikke bare handlingen, men også konsekvensen som er forbundet med den – uansett hvor uforutsett konsekvensen kan være.

Det er Satan som ønsker at vi skal konsentrere oss om valg uten å tenke på konsekvenser. Han gjør ofte dette ved å lokke oss til å fokusere på fysisk begjær, “kjødets vilje” (2 Nephi 2:29) og umiddelbar fornøyelse.

På den annen side ønsker vår Fader i himmelen at vi skal fokusere på lykke og evige velsignelser. Han forventer at vi skal overveie konsekvensene når vi tar avgjørelser, og at konsekvenser er en del av vår motivasjon: “De er fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død” (2 Nephi 2:27).

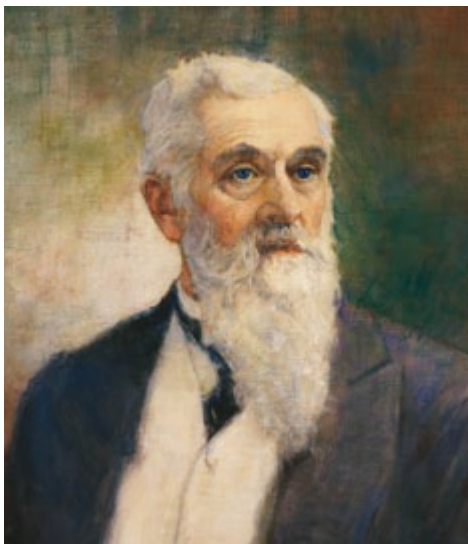
Selv om jeg ikke er takknemlig for å ha gått glipp av å motta diplommet mitt formelt, er jeg takknemlig for hva denne erfaringen lærte meg i evighetens betydning – at jeg aldri ønsker å ta et valg som vil utelukke meg fra å bli ønsket velkommen inn i Brudgommens nærhet. Heller enn å bli utestengt med “Jeg kjenner deg ikke”, gjør jeg mitt beste for å ta valg som vil la meg høre ham si: “Gå inn til din herres glede” (Matteus 24:21). ■

ILLUSTRATION BY R. T. BARRETT

JOSEPH SMITH

Joseph Smith var 14 år da han **ba** for å få vite hvilken kirke som var den riktige. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus åpenbarte seg for ham, og han lærte at ingen av de kirkene som fantes på jorden, hadde den hele og fulle sannhet. Joseph Smith hjalp til med å gjengi det sanne Jesu Kristi evangelium, og han ble den første profet i de siste dager. Som en del av sitt arbeid oversatte han Mormons bok fra **gullplater** og ledet de hellige i oppføringen av det første templet i denne evangelieutdelingen, **Kirtland tempel**.

Efter å ha møtt president Lorenzo Snow skrev en prest i en annen kirke: "Hans ansikt utstrålte fred, hans nærvær en bønn om fred. I det fredfylte dypet av hans øyne så man ikke bare 'et hjem for stille bønn', men en bopel for åndelig styrke. ... Jeg fikk en merkelig følelse av at jeg 'sto på hellig grunn'". Se "Pickles, turnips og vitnesbyrd: Inspirasjon fra president Lorenzo Snows liv og læresetninger", s. 12.

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE